

SACICT

LIVING THAI
AUGUST 2017

THE SUPPORTARTS AND
CRAFTS INTERNATIONAL
CENTRE OF THAILAND
(PUBLIC ORGANIZATION)

ภาพ - นาย จักรกฤษณ์ ไชยพิเดช

COVER CONCEPT

— August 2017

เนื่องในโอกาสเฉลิมพระชนมพรรษา 12 สิงหาคม ของทุกปี เป็นช่วงเวลาที่ผมจะสร้างสรรคพระบรมสาทิสลักษณ์ ของพระองค์ท่าน เพื่อเป็นการแสดงความจงรักภักดีและ ถวายพระพร พระองค์ทรงเห็น้อยากเพื่อพวกเราด้วยความหวังใจ ทั้งยังมีน้ำพระทัยและเปี่ยมล้นด้วยพระเมตตา ผมซึ่งเป็นคนไทยคนหนึ่งจึงสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ ของพระองค์ทรงมีพระพลาณามัยที่สมบูรณ์ และขอพระองค์ ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

นายจักรกฤษณ์ ไชยพิเดช

On this auspicious occasion of the 12th of August every year, I take this opportunity to paint a royal portrait as a token of my gratitude for Her Majesty the Queen's kindness for the Thai people throughout the years. As a Thai citizen I humbly wish Her Majesty the Queen goodness of health for all time. Long Live the Queen.

Mr. Jukkrid Chaipidech

คณะที่ปรึกษา/Editorial Advisory Board
ประธานที่ปรึกษา/Chief Consultant
อัมพวัน พิชาลัย/Amparwon Pichalai

คณะที่ปรึกษา/Editorial Advisory Board
ฝ่ายประชาสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร
Corporate Communication Division

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่ อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290
โทรศัพท์ 0 3536 7054-56 โทรสาร 0 3536 7051
สายด่วน 1289 เว็บไซต์ www.sacict.or.th
www.facebook.com/sacict

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand
(Public Organization)
59 Moo 4, Chang-Yai Sub-District, Bangsai, Ayutthaya Province 13290, Thailand
Telephone: +66 (0) 3536 7054-56 Fax: +66 (0) 3536 7050-1
Call Center: 1289
Website: www.sacict.or.th
Facebook: www.facebook.com/sacict

จัดทำโดย/Design and Production
บริษัท ไพรท์ อิลิเมนต์ จำกัด 374/19 ซ.ร่วมน้ำใจ แยก 2 ด.เอกมัย-รามอินทรา
แขวงคลองเจ้าคุณสิงห์ เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
โทรศัพท์ 0 2196 1102 โทรสาร 0 2196 1107

Post Elements Co., Ltd. 374/19 Soi Ruamnamjai Yak 2, Ekamai-Ramindra Rd.,
Klongjaokunsing, Wangthonglang, Bangkok 10310, Thailand
Telephone: +66 (0) 2196 1102
Fax: +66 (0) 2196 1107

บรรณาธิการบริหาร/Executive Editor
ธนัช จีรวารศิริกุล/Tanat Jiravansirikul

บรรณาธิการ/Editor
นิตยา ขาวหล่อน/Nittaya Khaolorn

กองบรรณาธิการ/Editorial Team
กานตย์นิช พันธุสี/Kanchanit Pantulee
ภักริยา พิวพงศกร/Pattareeya Puapongsakorn

สไตลิสต์/Stylist
นิตนดา พันธุ์พัฒน์/Nitnada Panpipat
รังสรรค์ ชมภูพวา/Rangsan Chompoopol

ผู้แปล/Translator
ดร.มารีสา จันทมาศ/Dr.Marissa Chantamas

ผู้จัดการฝ่ายผลิต/Production Manager
นริชยา ปอวงศ์สว่าง/Natchayar Porwongsawang

ศิลปินsson/Graphic Designers
ธนัช จีรวารศิริกุล/Tanat Jiravansirikul
นริชยา ปอวงศ์สว่าง/Natchayar Porwongsawang
เก่งกล้า สามารถ/Kengkla Smart

ช่างภาพ/Photographer
นเรเดช สุนทรทัช/Nathadech Suntrak

พิสูจน์อักษร/Proofreader
ศกุนตลา แยมป์ว/Sakuntala Yampiew

ประสานงานกองบรรณาธิการ/Editorial Coordinators
พันช์นิชตา วิจิตรชยานนท์/Panchita Wichitchayanon
ปัทมชญา พุฒพานาทรัพย์/Panchaya Putthapanasub

พิมพ์ที่/Print
บริษัท ส.เอเชียเพรส (1989) จำกัด
143, 145 รามคำแหง 42 แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240
โทรศัพท์ 0 2732 3101-6 โทรสาร 0 2375 1654 เว็บไซต์ www.asiapress1989.com

S.Asia Press (1989) Co., Ltd.
143,145 Ramkhamhaeng 42, Hua Mak Sub-District, Bangkok, Bangkok 10240 Thailand
Tel: +66 (0) 2732 3101-6 Fax: +66 (0) 2375 1654 Website: www.asiapress1989.com

พระแม่สถิต ในดวงใจ ไทยทั่วหล้า
 รำลึกพระ มหากรุณาธิคุณ มีรัฐวาย
 ทรงเป็นแม่ ให้คนไทย ได้ผาสุก
 สร้างศิลปอาชีพ เสริมรายได้ ไทยอยู่ดี
 แปรสืบห้า พรรษา ประชาอธิษฐาน
 สุขภาพดี เป็นมิ่งขวัญ ปวงชาวไทย

ปวงประชา น้อมจงรัก ภักดีถวาย
 ตั้งจิตหมาย ตามบาทบงส์ องค์ราชินี
 บำบัดทุกข์ เพื่อลูกไทย ได้สุขศรี
 มีศักดิ์ศรี ที่สืบสาน งานศิลป์ไทย
 ปวงเทพไท้ ดลบันดาล ฐ สุขสมัย
 ทรงสุขสราญ ตลอดไป ทุกกาลเทอญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ ข้าพระพุทธเจ้าคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่
 ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)

ประพันธ์โดย คุณชนก ลิมปิพิชัย

สารบัญ

— สิงหาคม 2560

CONTENT

— August 2017

อ่านนิตยสารฉบับออนไลน์
และดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่
www.sacict.or.th
www.facebook.com/sacict

- 01 Living Insight & Matter**
- 06-11 สายน้ำพระราชหฤทัยในงานศิลปาชีพ
The Spirit of Kindness Supporting Thai Handicrafts
- 12-17 ผ้าทอยกดอกลำพูน
จากราชสำนักสู่หัตถศิลป์ชุมชน
Lamphun Brocade Silk from Royal Court to Community Heritage
- 02 Living 4.0**
- 18-23 อัตลักษณ์ผ้าไทยทำได้มากกว่าที่คิด
Thai Fabric Identity – Above and Beyond Ordinary
- 24-29 สืบสานงานด้วยนวัตกรรม
BENJARONG DESIGN IN 3D
Preservation Through Innovation
- 03 Living Around**
- 30-43 ผ้าทอมือกะเหรี่ยงบ้านหลายแก้ว
หัตถกรรมยึดโยงประเพณีที่ยังอยู่
Ban Lai Kaew Karen
Handwoven Fabrics Intertwined with Daily Life
- 04 Living Style**
- 44-53 องค์ประกอบอันโดดเด่น
Eminently Elements
- 54-57 Living Update**

บทบรรณาธิการ

EDITOR'S NOTE

SACICT Living Thai ฉบับนี้ หากใครชื่นชอบเรื่องของผ้าไทย เล่มนี้ก็มีนิตยสารเก็บเนื้อหาสาระมานำเสนอท่านอย่างจุใจ ตั้งแต่ คอลัมน์ **Living Insight & Matter** ที่ถ่ายทอดเรื่องราวพระราชกรณียกิจของ **พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ** เมื่อครั้งเสด็จเยี่ยมราษฎรในพื้นที่ทุรกันดาร จนเกิดเป็น “มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ”

จากนั้นขอพาท่านขึ้นเหนือ สืบหาที่มาของผ้ายกดอกลำพูน คุณค่าความงามของเรื่องราวการทอผ้าไหมยกดอกที่ถูกถ่ายทอดจากราชสำนักสยามให้กับเจ้าหญิงส่วนบุญ ณ ลำพูน โดยพระราชชายาเจ้าดารารัศมี และเรื่องราว**การอนุรักษ์ผ้ายกดอกลำพูน จากครูปรีชาเกียรติ บุญเกียรติ ครูศิลป์ของแผ่นดิน ปี 2559**

เดินทางต่อขึ้นดอยไปเรียนรู้ลวดลายผ้าแนวดิบๆ กับวิถีที่เรียบง่ายที่ผูกพันกับการทอผ้ามาอย่างยาวนาน ที่ชุมชนทอผ้ากระเหรี่ยงบ้านหลายแก้ว อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่

ต่อเนื่องด้วยคอลัมน์ **Living 4.0** กับ **“เส้นทางสายผ้าทอ : Weaving Streets”** ที่ SACICT มุ่งขยายผลและผลักดันให้เกิดความร่วมมือระหว่างครูช่างศิลปหัตถกรรม ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม และนักสร้างสรรค์งานหัตถกรรม พัฒนางานหัตถศิลป์จากผ้าทอพื้นถิ่นให้เป็นเสื้อผ้าแฟชั่น ที่มีความร่วมสมัยเข้าถึงวิถีชีวิตปัจจุบัน และสุดท้ายเพลิดเพลินกับความสวยงามของชุดเสื้อผ้าสวยๆ จากฝีมือครูช่างศิลปหัตถกรรม ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม และสมาชิก SACICT ในคอลัมน์ **Living Style**

หากผู้อ่านท่านใดสนใจงานศิลปหัตถกรรมไทยในแนวอนุรักษ์ และร่วมสมัย ขอเชิญชวนท่านแวะมาเยี่ยมเราที่ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพพระห้วงประเทศ (องค์การมหาชน) อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ทุกวันไม่เว้นวันหยุดราชการ

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพพระห้วงประเทศ (องค์การมหาชน)

SACICT Living Thai, this volume is especially appealing for those who love Thai fabrics. This volume promises a great selection of content for your pleasure. **Living Insight & Matter** recollects the tireless work of **His Majesty King Bhumibol Adulyadej and Her Majesty Queen Sirikit** visiting the people in the rural villages. Their tireless dedication gives rise to the SUPPORT Foundation Under Her Majesty's patronage.

We then take you up north to follow the story of the Brocade Lumphun Silk that is a unique gem found in the Siamese court. This beautiful fabric was commissioned by Chao Dara Rasmi, Royal Consort of King Chulalongkorn for Princess Suan Boon of Lamphun province. **The duty of preserving this intricate craft is held by Master Artisan of Thailand 2016 Preechakiat Boonyakiat** from Lamphun province.

Our journey continues north to view the ways of the Karen in weaving fabrics that has been passed on from generation to generation at the Ban Lai Kaew Karen community in Doi Tao, Chiang Mai province.

Living 4.0 takes you on a review of the **“From Weaving Street to Today's Life's Crafts”** fashion show organized by SACICT in collaboration with the Master Craftsmen and the Craftsmen Descendants together with a fashion designer to transform the traditional fabrics into contemporary fashionable designs. Witness a celebration of the transformation of traditional benjarong to innovative designs and processes. We conclude with an array of beautiful dress collections from the Master Craftsmen, the Craftsmen Descendants, and SACICT members in the **Living Style** Column.

If you still crave for more Thai Handicrafts in both traditional and contemporary designs make sure to visit us at SACICT head quarters in Bang Sai, Phra Nakorn Sri Ayutthaya province.

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)

สายน้ำพระราชหฤทัย ในงานศิลปาชีพ

— The Spirit of Kindness
Supporting Thai Handicrafts

เรื่อง – ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพพระห้วงประเทศ
(องค์การมหาชน) SACICT
ภาพ – Photoontour.com

หลายสิบปีที่ผ่านมา สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้เสด็จฯ เยี่ยมพสกนิกรทั่วทุกภาคของไทย พระองค์ทอดพระเนตรเห็นทุกข์สุขในชีวิตประจำวันของราษฎร พบว่าราษฎรซึ่งส่วนใหญ่ทำการเกษตรต้องประสบภัยธรรมชาติต่างๆ ทำให้การประกอบอาชีพไม่ได้ผล อีกทั้งทรงพบว่าราษฎรไทยหลายท้องถิ่นมีฝีมือเป็นเลิศทางศิลปหัตถกรรมหลายชนิดสืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ สมควรจะอนุรักษ์ไว้ให้เป็นสมบัติชาติต่อไป →

11 สิงหาคม ปี 2534 ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา ว่า

“ข้าพเจ้าได้ตามพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงนำของพระราชทานไปช่วยเหลือราษฎร มักจะเป็นเครื่องอุปโภคบริโภค พระเจ้าอยู่หัวรับสั่งกับข้าพเจ้าว่าการช่วยเหลือแบบนี้เป็นการช่วยเหลือเฉพาะหน้า ซึ่งช่วยเขาไม่ได้จริงๆ ไม่เพียงพอทรงคิดว่าทำอย่างไรจึงจะช่วยเหลือชาวบ้านเป็นระยะยาว คือทำให้เขามีหวัง ที่จะอยู่ดีกินดีขึ้น ข้าพเจ้าจึงเริ่มคิดหาอาชีพเสริมให้แก่ครอบครัวชาวสวนผลไม้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงหาแหล่งน้ำ ให้การทำไร่น้ำของเขาเป็นผลต่อประเทศชาติ ต่อบ้านเมืองทรงพระดำเนินไปดูตามไร่ของเขา ทรงคิดว่านี่เป็นการให้กำลังใจ และที่ทรงให้ข้าพเจ้าดูแลครอบครัว เลยเป็นที่เกิดของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพฯ”

การส่งเสริมงานศิลปาชีพสู่สายตาชาวโลก

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงส่งเสริมด้านการตลาดของสินค้าศิลปาชีพที่ตกกรรมในโครงการศิลปาชีพด้วยการทรงฉลองพระองค์และทรงใช้ผลิตภัณฑ์ของโครงการตลอดเวลา ทรงนำมาพัฒนาให้เป็นรูปแบบที่ทันสมัยและเหมาะสมในแต่ละโอกาสและสถานที่ นอกจากนี้ทรงเผยแพร่ด้วยการจัดแฟชั่นและแสดงสินค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งทรงนำผลิตภัณฑ์ต่างๆ ไปเผยแพร่ในต่างประเทศด้วยพระองค์เองจนเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายรวดเร็ว

การเสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ ทรงเยือนสหพันธรัฐรัสเซียอย่างเป็นทางการตามคำกราบบังคมทูลเชิญของนายวาเลดีมีร์ ปูติน ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย (ระหว่างวันที่ 2 - 11 กรกฎาคม 2550) โดยสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ณ พระราชวังเครมลิน เพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและวัฒนธรรมของไทย

จุดมุ่งหมายสำคัญในการช่วยเหลือพลกนิกร คือเพื่อหาอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้แก่คนที่ประสบปัญหาในการเพาะปลูกหรือการว่างจากฤดูเพาะปลูกให้ได้มีงานทำอยู่กับบ้าน ซึ่งจะส่งผลให้ราษฎรไม่ต้องละทิ้งถิ่นฐานของตนเข้าไปทำงานรับจ้างในเมืองใหญ่ๆ สำหรับชาวไทยภูเขาซึ่งเคยมีอาชีพปลูกฝิ่น ก็ทรงส่งเสริมให้หันไปประกอบงานฝีมือที่ชาวไทยภูเขามีความชำนาญอยู่แล้ว คือการเป็นช่างเงินหรือช่างทองแทน หรืออนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมไทยโบราณซึ่งกำลังจะเสื่อมสูญไปให้กลับมาแพร่หลาย เช่น การทอผ้าไหมมัดหมี่ลวดลายโบราณ การทอผ้าแพรวา การจักสานย่านลิเภา การทำเครื่องถมเงินและถมทอง การคร่ำ เป็นต้น

สมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปิดสอนศิลปหัตถกรรมแทบทุกประเภทแก่บุตรหลานราษฎรผู้ยากไร้ขึ้นในสวนจิตรลดา และในบริเวณพระตำหนักในทั่วทุกภูมิภาค ในช่วงที่เสด็จพระราชดำเนินแปรพระราชฐานเพื่อทรงเยี่ยมราษฎร ทรงรับเด็กยากจนและการศึกษาน้อย ผู้ยังไม่เคยมีประสบการณ์ทางการช่างใดๆ เข้ามาเป็นนักเรียนศิลปาชีพ ทรงเสาะหาครูผู้ไม่มีมือที่ยังหลงเหลืออยู่มาถ่ายทอดผลงาน รวมทั้งโปรดที่จะทรงเป็นต้นแบบในการใช้สอยผลิตภัณฑ์ศิลปาชีพทุกชนิดเพื่อเป็นตัวอย่าง งานของศิลปาชีพเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว มีผู้กราบบังคมทูลขอให้ทรงจัดตั้งขึ้นเป็นมูลนิธิ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งมูลนิธิขึ้นเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2519

แนวพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เป็นเสมือนแรงบันดาลใจ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จึงทรงมุ่งมั่นที่จะพัฒนางานศิลปาชีพตลอดระยะเวลาการทรงงาน ดังพระราชดำรัสที่ทรงพระราชทานแก่ผู้เข้าเฝ้าฯ ถวายพระพรชัยมงคล เมื่อวันที่

เมื่อ พ.ศ. 2543 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ไปทรงเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนพร้อมด้วยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ตามคำกราบบังคมทูลเชิญของนายเจียง เจ๋อหมิน ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนและภริยา และถือเป็นที่ปฐมของสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ ในการเสด็จพระราชดำเนินแทนองค์พระประมุขไปทรงเยือนต่างประเทศอย่างเป็นทางการ โดยได้ทรงเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยสู่สายตาผู้นำและบุคคลสำคัญในวงสังคมจีนด้วย ที่สำคัญทรงจัดแสดงผลิตภัณฑ์ต่างๆ ของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ อันเป็นศิลปะแห่งแผ่นดินที่วิจิตรตระการตาและเป็นภูมิปัญญาไทยมาแต่โบราณ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นงานฝีมือที่ประดิษฐ์งดงามของชาวนาชาวไร่ที่มีฐานะยากจนในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย ที่พระองค์ทรงนำมาฝึกสอนทั้งสิ้น ทำให้ผู้เข้าร่วมงานต่างชื่นชมในพระบารมีและตระหนักถึงความล้ำค่าในศิลปวัฒนธรรมไทยโดยทั่วกัน เรียกได้ว่าจากวันแรกของการทรงงานศิลปาชีพจนถึงปัจจุบัน พิสูจน์ให้เห็นถึงสายน้ำพระราชหฤทัยของสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่เปี่ยมล้นพระเมตตา และทรงมุ่งมั่นพัฒนาพื้นฐานความเป็นอยู่ที่ดีให้กับพลกนิกรในแผ่นดินไทยตลอดมา →

โสงฝึกศิลปาชีพสวนจิตรลดา

ตั้งขึ้นใน พ.ศ. 2520 ศูนย์ศิลปาชีพบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตั้งใน พ.ศ. 2523 ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพบ้านกุดนาขาม จังหวัดสกลนคร เริ่มต้นด้วยการส่งเสริมเรื่องเครื่องปั้นดินเผา ตั้งใน พ.ศ. 2526 ต่อมาใน พ.ศ. 2528 รัฐบาลได้ประกาศถึงประโยชน์และผลงาของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพฯ จึงริบเข้าเป็นหน่วยงานหนึ่งของรัฐ มีฐานะเป็นกองศิลปาชีพ ขึ้นกับสำนักราชเลขาธิการ (ข้อมูลจากหนังสือ “วิวัฒนาการของศิลปหัตถกรรมในสังคมไทยสมัยรัตนโกสินทร์”)

For many decades Her Majesty Queen Sirikit has always accompanied His Majesty King Bhumibol Adulyadej to visit the people in the rural areas. Their majesties have seen the plight of the people who were mostly farmers, whose livelihood depended on the whims of nature. Many of these villagers were highly skilled in handicrafts that have been passed on from generation to generation. These unique crafts needed to be preserved for the future generations.

Their Majesties visited the people with the objective to help them have additional income to supplement their earnings from agriculture in an effort to keep them home rather than travelling to work in the factories in the big cities. As a result the hill tribes people, who used to grow opium, were supported to work on the handicrafts for which they had expertise such as silver and gold crafts. In other areas assistance was given to breathe a new life into dying crafts such as weaving traditional fabrics, Praewa silk, Lipao basketry, silver and gold inlaid wares.

Her Majesty Queen Sirikit has always accompanied His Majesty King Bhumibol Adulyadej had the vision to have handicrafts taught to the underprivileged at the Chitralada Palace and other regional palaces. In the beginning many of the poor children recruited did not have much experience to study in the program. The master artisans were brought in to teach and train them. In addition Her Majesty became the role model for using the handicrafts encouraging the rapid adoption of Thai handicrafts. On July 21, 1976 she established The Foundation for the Promotion of Supplementary Occupations and Related Technique of Her Majesty Queen

Sirikit has always accompanied His Majesty King Bhumibol Adulyadej of Thailand, or The SUPPORT Foundation.

Throughout the years, Her Majesty had His Majesty supporting her in all the endeavors. In her address given at the Dusidalai Hall, Chitralada Palace on August 11, 1991 she said, *“Have always followed His Majesty to visit the people. We often gave people the basic necessities but His Majesty said that it was not enough. He said that we must find a way to give them hope for a better livelihood. So I thought about how to find supplementary income for the families of these farmers. His Majesty was concerned about water sources. He told me to stay and take care of the families, which became the start of the SUPPORT Foundation.”*

BRINGING THAI HANDICRAFTS TO THE WORLD

Her Majesty Queen Sirikit has always accompanied His Majesty King Bhumibol Adulyadej was a major supporter for marketing the handicrafts by wearing clothes from the traditional fabrics all the time. She made the fabrics more contemporary capable of being used in more occasions and situations. In addition the Her Majesty Queen Sirikit has always accompanied His Majesty King Bhumibol Adulyadej has organized fashion shows and product showcases both in Thailand and abroad making Thai handicrafts well known the world over rapidly. During the royal visit to Russia (from July 2 – 11, 2007) by invitation from President Vladimir Putin, the products from the SUPPORT Foundation were showcased at the Kremlin Palace to promote Thai handicrafts.

In the year 2000 His Majesty King Bhumibol Adulyadej assigned Her Majesty Queen Sirikit has always accompanied His Majesty King Bhumibol Adulyadej to visit the People’s Republic of China accompanied by Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn by invitation of President Jiang Zemin. This was the first time that she travelled abroad on behalf of His Majesty. On this occasion Her Majesty brought products from the SUPPORT Foundation to be exhibited. The audiences were greatly impressed to see the intricate handicrafts created by the poor rural villagers who were trained under the royal patronage. From the very first day that Her Majesty has embarked on creating a better livelihood for the people to this very day, her dedication and kindness for the improvement of the quality of life of the people living in Thailand has never wavered. **LT**

The Training Center at Chitralada Palace started in 1997. The Foundation for the Promotion of Supplementary Occupations and Related Technique of Her Majesty Queen Sirikit has always accompanied His Majesty King Bhumibol Adulyadej Sirikit of Thailand, or SUPPORT Foundation, Bang Sai Ayutthaya started in 1980. SUPPORT Foundation in Ban Kud Nam, Sakon Nakorn province, started as a training center for earthenware in 1983. Later the government recognized the importance of the SUPPORT Foundation and promoted it as a government organization managed by the Office of the Prime Minister. (Source: Evolution of Thai Handicrafts in the Rattanakosin Period)

เรื่อง – กานต์ชนิด พันธุลี Ku Pantulee
ภาพ – อติศร์ สมบุญสา Adit Sombunsa,
ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) SACICT

ผ้าทอยกดอกลำพูน

จากราชสำนัก สู่หัตถศิลป์ชุมชน

— **Lamphun
Brocade Silk**
from Royal Court to
Community Heritage

ครูปรีชาเกียรติและนักเรียนใหม่
ชาวบ้านธิ

Kru Preechakiat and his
new students from Ban Thi.

เดิมผู้คนในลำพูนมีกลุ่มทอผ้าฝ้ายหลายกลุ่มกระจายไปตามจุดต่างๆ ส่วนการทอผ้าไหมมีเฉพาะในเมืองหรือในคุ้มเจ้านายชั้นสูง โดยเริ่มแพร่หลายมาตั้งแต่เมื่อครั้งพระราชชายาเจ้าดารารัศมี ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่รัชกาลที่ 5 พระธิดาในพระเจ้าอินทวิชยานนท์ เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่ ทรงถ่ายทอดความรู้เรื่องการทอผ้าไหมยกดอกจากราชสำนักสยามให้กับ**เจ้าหญิงส่วนบุญ ณ ลำพูน พระชายาของเจ้าจักรคำขจรศักดิ์** เจ้าผู้ครองนครลำพูนองค์สุดท้าย และได้ถ่ายทอดฝึกหัดคนในคุ้มหลวงลำพูนและชาวบ้านจนเกิดความชำนาญในการทอผ้า การฝึกหัดทอผ้าแต่ครั้งนั้นนับเป็นวิชาติดตัวผู้คนที่ถ่ายทอดมาจนถึงปัจจุบัน และทำให้อุตสาหกรรมทอผ้าในลำพูนเติบโตมาจนถึงทุกวันนี้

In the past people in Lamphun had weaving communities scattered around the province. The weaving of silk, however, was reserved for the noble households starting from the time of Chao Dara Rasmi, Royal Consort of King Chulalongkorn, who was the daughter of Chao Inthawichayanon, ruler of Chiang Mai. The Royal Consort taught the weaving technique from the Siamese Court to Princess Suan Boon, Royal Consort of Chao Chakkhamkhajornsak, the last ruler of Lamphun. The technique was trained to the people in noble household that was then taught to the people in the community. Over time this became the heritage of the people creating the heritage that has prospered to this very day.

ผ้าไหมยกดอกลำพูนได้เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในชื่อ “Lamphun Brocade” เมื่อปี 2550

Lamphun Brocade the geographic identity designated in 2007

ผ้าทอยกดอก

ฝ้ายยก หมายถึง ผ้าที่มีลวดลายบนสูงชันกว่าผืนผ้า การยกดอกเป็นเทคนิคลวดลายในการทอ เกิดจากวิธีการยกและแยกเส้นไหมด้วยเส้นพุ่งขึ้นลง และมีการเพิ่มเส้นไหมด้วยเส้นพุ่งจำนวนสองเส้นหรือมากกว่านั้น หรือการเพิ่มดินเงินดินทองเข้าไปในการทอเพื่อให้ได้ลวดลายและสีสันทึ่งดงาม เป็นกรรมวิธีโบราณที่ในอดีตใช้ในคุ้มเจ้าหรือราชสำนักเท่านั้น สำหรับการประดิษฐ์ลวดลายส่วนใหญ่เป็นลวดลายที่เกี่ยวกับพรรณพฤกษชาติ

ธรรมชาติ เช่น ลายดอกพิกุล ลายกลีบสำตวน ลายใบเทศ ลายเม็ดมะยม หรืออาจประยุกต์เข้ากับลายไทย ซึ่งแต่เดิมนั้นผู้ทอผ้านอกจากจะต้องมีจินตนาการในเชิงช่างแล้ว ยังต้องมีความสามารถในการจดจำลวดลายด้วย

ที่ : เครื่องมือสำคัญของการทอ

เดิมนั้นการทอผ้าใช้ที่พื้นเมืองโบราณทอโดยการเกล้าจุก คือการทอผ้าโดยไม่มีหัวม้วนเข้ามาช่วยในการดึงเส้นไหมขึ้น

ที่ประเภทนี้ต้องอาศัยผู้ทอที่มีความชำนาญเพื่อไม่ให้เนื้อผ้าหย่อน ไม่เรียบเนียน และลวดลายไม่สวยงาม ต่อมาจึงได้พัฒนาที่ประยุกต์โดยเพิ่มอุปกรณ์ที่ตัวก็เพื่อแก้ปัญหาผ้าหลวมเส้นด้ายพันกัน ด้วยการเพิ่มหัวม้วนไหมเส้นยืนไม้ค้ำดันหัวม้วน พิมพ์คานรับตะกอดอก ไม้ม้วนทอผ้า ที่ประเภทนี้ได้รับความนิยมมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการประยุกต์ด้วยการทดลองนำเทคนิคการทอผ้าจากอีสานมาประยุกต์ใช้กับที่พื้นเมืองลำพูนด้วย →

ครูผ้าทอยกดอกคนสำคัญ
: ครูปรีชาเกียรติ บุญเกียรติ
ครูศิลป์ของแผ่นดิน
ปี 2559

**จุดเริ่มต้นที่ไม่ได้มาจาก
มรดกตกทอด (อย่างเดียว)**

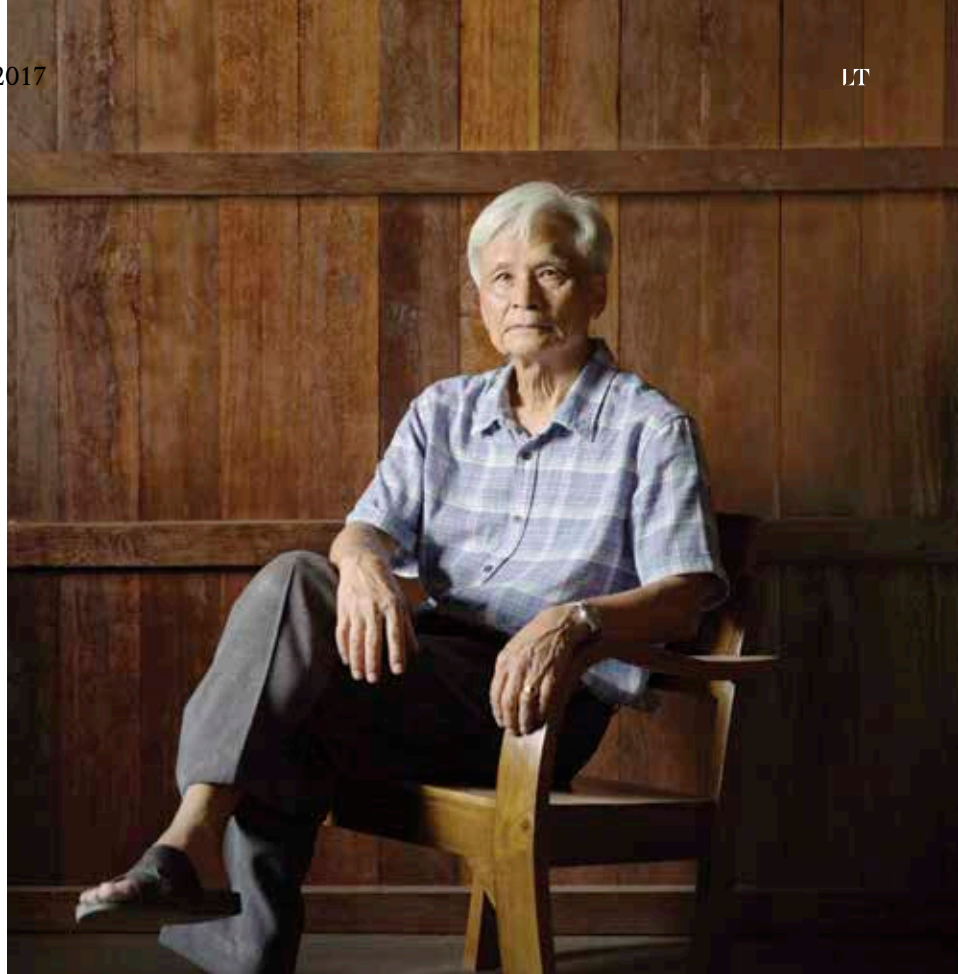
ในชีวิตของครูปรีชาเกียรตินั้นเรียกว่าเห็นแม่ทอผ้ามาตั้งแต่เล็ก เขาชอบดูเวลาแม่ทอผ้า ซึ่งแม่ของเขาเรียนมาจากคุ้มหลวง เจ้าจักรคำขจรศักดิ์ แต่งงานทอผ้าไม่ใช่งานของผู้ชาย เมื่อครูปรีชาเกียรติโตขึ้นจึงทำงานตามครรลองที่คนรุ่นใหม่ในสมัยนั้นทำกัน เขาเข้ารับราชการและไปทำงานในสายงานขนส่งทางเรือที่ต่างประเทศ วันหนึ่งเขากลับมาเยี่ยมบ้าน

ผ้ายกล่ำพูน

อุปกรณ์ เส้นไหม / ฝูบ / กระดาษกราฟ / กี่ทอผ้า

- วิธีทอ**
1. ออกแบบลวดลายด้วยกระดาษกราฟ
  2. เตรียมเส้นไหม
  3. ทอไหม
  4. สาวไหม
  5. เข้าหัวบัววน
  6. สืบหูก
  7. เก็บตะกอเหยียบ
  8. คัดลายหรือตัดดอก

“ถึงจะอายุขนาดนี้แต่ผมยังเรียนอยู่ตลอด ถ้าหยุดอยู่กับที่ก็ไม่ก้าวหน้า ไม่ใช่เราบ่มีชื่อเสียงเรื่องผ้ายกดอกก็จะทำแต่ยกดอก สนใจอะไรก็ต้องรู้จักวิธีทำให้สำเร็จให้ได้”

“At my age I am still learning. When one stops learning, one can no longer move forward. I can't be content with only being good at weaving silk brocade patterns but I must learn how to make it successful commercially.”

แล้วเห็นสิ่งที่เปลี่ยนไป จากคนที่ทอผ้าเป็นโรงงานกลายเป็นเหลือแต่แม่กับเพื่อนแม่เพียงสองคน เพราะคนรุ่นใหม่เข้านิคมทำโรงงานอุตสาหกรรมกันหมด ก็ที่ว่างเปล่าลงคือจุดเริ่มต้นให้เขากลับมาสนใจ “ผ้าทอ” ซึ่งขณะนั้นสิ่งที่เขาคิดคือ ถ้าไม่มีคนทำผ้าทอลำพูน ต่อไปก็คงไม่มีอะไรเหลือ จึงตัดสินใจลงมือโดยเริ่มจากเปิดโรงงานทอผ้าที่กรุงเทพฯ (เอาคนลำพูนมาทอ) ก่อนที่จะย้ายกลับมาตั้งโรงทอผ้า “เพ็ญศิริไหมไทย” ที่จังหวัดลำพูนในปี 2523

เก่าใหม่ผสมผสาน (กึ่งอนุรักษ์และพัฒนา)

ครูปรีชาเกียรติเป็นผู้หนึ่งที่มีความมุ่งมั่นในการอนุรักษ์ลวดลายผ้าโบราณของไทย ทั้งการรวบรวมลายผ้าและทอผ้าขึ้นใหม่ตามแบบแผนเดิม แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นนักพัฒนาต่อยอด สร้างสรรค์ ให้เกิดศิลปะควบคู่ไปกับนวัตกรรม โดยผ้าทอที่เห็นในปัจจุบันเป็นผ้าทอที่เกิดการผสมผสานกันแล้ว ความแตกต่างของผ้าทอเก่าและผ้าทอใหม่ คือลวดลายที่ต่างกัน ผ้าทอแบบเก่า →

“ช่วงหนึ่งในชีวิตเมื่อมีโอกาสถวายการรับใช้ใต้เบื้องพระยุคลบาทสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ก็นับว่าเป็นความภูมิใจที่สุด ผมยังจดจำได้ดีที่ท่าบรบถไทยและสร้างอาชีพให้ชาวบ้านทั้งพื้นราบและบนภูเขา ส่วนหนึ่งทำให้ผมเกิดแรงบันดาลใจในการรวบรวมลายผ้าโบราณ ทั้งคัดเลือกและทอขึ้นใหม่เพื่อให้ศิลปะการทอผ้ายังอยู่ถึงคนรุ่นหลังให้ได้”

“The greatest pride of my life is being able to serve Her Majesty the Queen Sirikit. She told me to continue preserving the heritage of weaving so that the people on the plains and in the mountains will have an income. So I have made it my mission to collect the traditional fabrics so that the younger generation can appreciate this craft.”

ไม่ปรากฏลายไทย ลายไทยที่อ่อนช้อยเป็นลายที่ใส่เข้ามาในการพัฒนาลายใหม่ โดยเฉพาะลายดอกพิกุล ที่ได้นำมาประยุกต์เป็นลายพิกุลเครือเถา พิกุลมีขอบ พิกุลก้านแย่ง พิกุลเชิงใหญ่ พิกุลถมเกสร พิกุลเล็ก พิกุลใหญ่ พิกุลสมเด็จ และพิกุลกลม ซึ่งแต่ละลวดลายจะปรับเทคนิคการใช้เส้นไหม ดิ้นเงิน ดิ้นทอง ที่แตกต่างกัน มีการทดลองใช้วัสดุดิบจากหลากหลายที่เพื่อให้ได้ผลงานที่งามที่สุด เช่น ดิ้นทองที่มีทั้งจากฝรั่งเศส อินเดีย และญี่ปุ่น เป็นต้น

ปัจจุบันมีการพัฒนาอุปกรณ์และปรับเทคนิคการทอผ้า เช่น การใช้คอมพิวเตอร์มาช่วยในการออกแบบ การกำหนดสี ทำให้สามารถแก้ไขและปรับประยุกต์ลวดลายได้รวดเร็ว และสามารถเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังมีการนำเทคนิค “การโปรยสี” ด้วยการใช้เจดสีบนผืนผ้าคล้ายวิธีการทำผ้าบาติก เพื่อให้ผ้ามีสีสันที่สะดุดตาและเพิ่มมูลค่าให้กับผืนผ้ามากขึ้น

การถ่ายทอดในแบบฉบับครูปรีชาเกียรติ

ปัจจุบันครูปรีชาเกียรติมีลูกศิษย์มากมาย ทั้งชาวบ้านที่บ้านธิ ลำพูน, คนเมืองที่เข้ามาเรียน, ลูกศิษย์ในทัณฑสถานหญิง รวมถึงชาวต่างชาติ ซึ่งการสอนทอผ้าให้คนแต่ละกลุ่มนั้นมีความแตกต่างกัน เพราะถือว่าการทอผ้าคือศิลปะ และควรสอนศิลปะของใครของมัน อย่างชาวบ้านธิ ซึ่งชาวบ้านส่วนใหญ่เป็นชาวไทยเชื้อสายไท ยอง และไทยวน พวกเขาถือควรได้นำรูปแบบพื้นเมืองของตัวเองมาพัฒนาเพื่อสร้างเอกลักษณ์

ให้กับตัวเอง หรือการสอนสำหรับชาวต่างชาติเป็นการสอนทั้งเพื่อการศึกษาวิจัยทำตำราเปรียบเทียบ และเพื่อการประยุกต์ โดยให้ความสำคัญกับการนำวัฒนธรรมเก่าและใหม่มาผสมผสานกัน

เกือบ 40 ปีที่ครูผู้นี้กลับบ้าน เขาได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษให้คงอยู่และพัฒนาต่อยอด ไม่เพียงเท่านั้น ยังถ่ายทอดองค์ความรู้จากภูมิปัญญาที่สั่งสมให้คนใน “บ้าน” ของเขาสามารถสร้างเป็นอาชีพได้อย่างยั่งยืน โดยที่ผู้คนในหมู่บ้านไม่ต้องทิ้ง “บ้าน” ไปไหน

LAMPHUN BROCADE SILK

Brocade or Yok Dok silk uses the weaving technique resulting in a brocade pattern that slightly rises from the fabric. The weaver uses the lift and split technique to create the designs combining two shuttles holding the silk threads or adding silver or gold threads to create intricate designs on the fine silk. This technique was typically used only in the noble households. Traditional motifs include floral designs, leaves, seeds, or application of Thai forms. The weavers had to have a good imagination in creating the techniques of the motifs that they have memorized.

LOOM: THE ESSENTIAL WEAVER'S TOOL

In the past the traditional loom depended on the threads being woven using only the shafts without a shuttle to control the movement of the threads. This required expertise in holding the fabric on the shaft creating an intricate design. Later looms were designed to remedy the problems of the traditional looms that did not hold the fabric well enough resulting in

anomaly in the pattern. The shed was added to the structure along with other mechanics to better hold the fabric. In addition the weavers in Lamphun also adapted the techniques used in the North-eastern tradition to their fabric.

KEY MAN IN PRESERVING THE HERITAGE: KRU PREECHAKIAT BOONYAKIAT, MASTER ARTISAN OF THAILAND 2016

An integral part of Kru Preechakiat's life is seeing his mother weave. He always enjoyed watching his mother weave silk. She learned the technique from the household of Chao Chakhamkhajornsak. However, weaving was not a man's job. When he grew up he did what the other youth of his age did, he started working as a government official in the transportation field. One day he came home and saw that only his mother and a few old women were left weaving. The youth had left home for the factories. Seeing the empty looms he was determined to do something to save the craft. He started a factory in Bangkok bringing in weavers from Lamphun before eventually returning home to open Pensiri Thai Silk in 1980.

MIXING THE OLD AND THE NEW

Kru Preechakiat is determined to preserve the traditional Thai fabrics. He has worked hard in collecting the old designs while creating new designs developed

in conjunction with modern innovations. The designs seen today have already fused the traditional and new, making it different from the original brocade silk. The traditional designs did not include Thai motifs. These intricate designs were added later to the traditional floral designs. Each of these new interpretations combined silver and gold threads resulting in a variety of amazing patterns. The latest works include gold and silver brocades from France, India, and Japan.

Today the tools and techniques have changed significantly. Computers are now used in the design and color selection as well as retrieving the patterns. The technique to brighten the fabric allows application of shading like in batik. This helps to make the colors more lively fetching higher prices.

PASSING ON THE KNOWLEDGE KRU PREECHAKIAT'S WAY

Today Kru Preechakiat has many students from his hometown of Lamphun as well as those from the city, female inmates, and foreigners. Teaching each group is different because they have their own traditions. For instance the people in the Ban Thi community

are typically of Thai Lue or Thai Yuan origin. Therefore, their traditional designs are applied for the development of the fabric patterns. In the case of foreigners, the course is geared towards comparative analysis and the fusing of traditional and modern motifs.

For over 40 years that this master has returned home to preserve the heritage of his ancestors through continuous development. He has not only successfully passed the knowledge to the people in his hometown but he has made it a possibility for them not to leave home to work anymore. **LT**

LAMPHUN BROCADE SILK

EQUIPMENT Silk Thread / Heddle / Drafting Paper / Loom

- 1.Design is drafted on paper
- 2.Prepare the silk thread
- 3.Dry spinning
- 4.Combing the silk threads
- 5.Pull silk threads into the spooling head
- 6.Threads are expanded and bound
- 7.Lift and split technique to weave the silk
- 8.Emboss the motif on the cloth

อัตลักษณ์ผ้าไทย ทำได้มากกว่าที่คิด

— **Thai Fabric Identity** –
Above and Beyond Ordinary

โครงการเส้นทางสายผ้าทอ (Weaving Streets) ปีนี้ได้จัดต่อเนื่องเป็นปีที่ 2 แล้ว เกิดขึ้นตามเจตนารมณ์ของรัฐบาล โดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาระบบเศรษฐกิจฐานราก และเพิ่มความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน

Weaving Streets Project organized for the second consecutive year fulfills the government vision to strengthen the communities' economic sustainability.

SACICT หรือ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) จึงได้เริ่มโครงการขึ้นเมื่อต้นปี 2559 ที่ผ่านมาด้วยการฟื้นฟูองค์ความรู้ และเผยแพร่คุณค่าภูมิปัญญาช่างทอผ้าและอัตลักษณ์ของผ้าแต่ละภูมิภาค โดยคัดเลือกชุมชนที่มีความโดดเด่นจากทุกภูมิภาคทั้งหมด 29 จังหวัด รวม 7 เส้นทาง คือภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ภาคเหนือตอนบน ภาคเหนือตอนล่าง ภาคใต้ตอนบน ภาคใต้ตอนล่าง และภาคกลาง รวมทั้งการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง เช่น การเปิดบ้านครูช่าง การร่วมมือกับพันธมิตรในการส่งเสริมการเรียนรู้ การพัฒนาชุมชนศิลปหัตถกรรม การร่วมมือกับนักร้องแบบสถาบันการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในปีแรกเป็นการลงลึกสร้างความยั่งยืนในทุกมิติ เช่น การตลาด การผลิต แต่เท่านั้นไม่เพียงพอที่จะทำให้ผ้าไทยไปสู่มือผู้บริโภค SACICT จึงมีการขยายผลต่อเนื่องเป็นปีที่ 2 เน้นการสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดการนำผ้าทอไปใช้มากขึ้น

ผ้าครูสูชีวิตประจำวัน

คุณแสงระวี สิงห์วิบูลย์ ผู้จัดการสายงานพัฒนาผลิตภัณฑ์และศักยภาพ ได้กล่าวถึงที่มาของโครงการที่จัดขึ้นในปีที่ 2 ว่า มีการคิดต่อยอดผลงานของครูช่างศิลปหัตถกรรมในหลายรูปแบบ โดยการทำให้เกิดการนำไปใช้ให้มากที่สุด มีความยั่งยืนและสร้างการจดจำ จึงได้เลือกการนำไปใช้ในกลุ่มของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย มีนักร้องแบบมาสร้างรูปแบบของการใช้ผ้าที่สร้างแรงบันดาลใจและสร้างการจดจำได้มากขึ้น ภายใต้แนวคิด "From Weaving Street to Today Life's Crafts" โดยร่วมมือกับนักร้องแบบ รางวัล ICA 2560 ดร.กฤษณ์ เย็นสุดใจ ดีไซน์เนอร์ผู้มีผลงานมากมาย เป็นที่รู้จักในฐานะดีไซเนอร์ที่ออกแบบผ้าไทยในโครงการหลวง และจับมือกับ

นิตยสาร L'Officiel Thailand ในการเผยแพร่ไปสู่คนรุ่นใหม่...

"เราเลือกสื่อที่อยู่ในแวดวงแฟชั่นและทรงอิทธิพลต่อคนในวงการแฟชั่น อย่าง L'Officiel Thailand ที่มีเพจโซเชียลและเว็บไซต์ ซึ่งมีผู้ติดตามกว่า 800,000 คน ที่จะทำให้เกิดการใช้งานในกลุ่มของผู้ที่รักแฟชั่น"

นอกจากนี้ ยังมีการจัดงานในกลุ่มของนักร้องแบบและผู้นำแฟชั่น โดยมีผู้ที่มิชื่อเสียงในวงการแฟชั่น ดีไซน์เนอร์ ห้องเสื้อ รวมทั้งผู้ที่มียุทธพลในวงการแฟชั่น ซึ่งมีอำนาจในการชักจูงให้คนรุ่นใหม่หันมานิยมใช้ ผ้าไทยจากการแนะนำผ่านอินสตาแกรม เพชฌกูฏ ของคนในวงการนั้นๆ

"...เราเชื่อว่า ถ้าผู้นำแฟชั่นให้การสนับสนุน ผ้าไทยก็จะได้รับความสนใจจากผู้ติดตาม และทำให้บรรดาครูช่างศิลปหัตถกรรม และทายาทช่างหัตถศิลป์มีกำลังใจไปด้วย"

มุมมองนักสร้างสรรค์

ดร.กฤษณ์ เย็นสุดใจ นักสร้างสรรค์ผ้าไทย รางวัล ICA หรือ Innovative Craft Award 2017 ได้คัดเลือกผ้าอัตลักษณ์ของครูช่างศิลปหัตถกรรมและทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ที่อยู่ในโครงการสายผ้าทอ เพื่อนำมาเป็นต้นแบบในการออกแบบ จำนวน 5 ชิ้นงานคือ ดาหาลาบาติก ครูอินทร์ธรร รัชชวงค์ ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2556 จังหวัดกระบี่ และนราธิวาส, ผ้าฝ้ายย้อมครามของครูธัญญลักษณ์ ทวีกิตติพันธ์ ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2557 จังหวัดสกลนคร, ผ้าทอลาวครั้ง บ้านนาตาโพ จังหวัดอุทัยธานี จากฝีมือคุณไพรัตน์ สารรัตน์ ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2556, ผ้าไหมแต้มหมี่ ของคุณ

นิตดา ภูแลนกี ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2559 จังหวัดขอนแก่น, และศิลปหัตถกรรมผ้าไหมแพรวา ผลงานของคุณจิตนภา โพนะทา ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม 2558 จังหวัดกาฬสินธุ์

"...ในสายตาของนักร้องแบบ ผมไม่ได้เปลี่ยนอะไรในตัวผ้า ผ้าก็ยังเป็นผ้าของครูช่างศิลปหัตถกรรมและทายาทศิลปหัตถกรรม เพียงแต่เป็นการนำเอาผ้าไทยซึ่งผมอยากจะบอกว่าผ้าไทยไม่ได้เขย ผ้าไทยมีความคลาสสิก และมันไม่เคยอยู่ในวงการแฟชั่น การออกแบบในครั้งนั้น ผมต้องการนำผ้าไทยมาเป็นส่วนหนึ่งของแฟชั่น"

ในการออกแบบ ดร.กฤษณ์ เย็นสุดใจได้นำผ้าไทยที่ทอเสร็จเรียบร้อยแล้วมาสร้างคุณสมบัตินใหม่ๆ เช่น ทำให้หนาขึ้นด้วยการออกแบบ ร่วมกับการผสมใยสังเคราะห์เพื่อให้ผ้าไทยกันหนาวได้ เคลือบกันน้ำกันฝนสามารถใส่ไปต่างประเทศได้

"ผมคิดง่าย ๆ ว่า อยากให้ผ้าไทยได้ใส่ไปรอดคนในต่างประเทศ เสื้อผ้าที่ออกแบบมานั้น จึงเป็นเสื้อผ้าที่ใช้ได้ในปัจจุบัน เราทำให้ใช้จริงได้ ทุกอย่างที่เราก่อแบบ เรายึดการออกแบบอย่างยั่งยืน คือจะออกแบบให้เหลือเศษทิ้งให้น้อยที่สุด"

"...มีครูช่างถามผมว่า ผ้าของเขาเป็นอย่างไรบ้าง ผมตอบไปว่าไม่ได้ตัดเลยเขาตกใจนึกว่าผมพูดเล่น แต่ผมหมายความว่าแบบนั้นจริงๆ เราใช้ผ้าอย่างคุ้มค่า ถ้าชิ้นไหนมีการตัดเศษที่เหลือเราก็นำมาทำหมวกและเป็นกระเป๋าสะพายได้ในเวลาเดียวกันอย่างที่เราเห็นในแฟชั่นโชว์"

จากแฟชั่นโชว์ From Weaving Street to Today Life's Crafts ที่ เดอะ ฮอลล์ ออน สาทร เมื่อกลางเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา โดยมีนางอภิรดี ตันตราภรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ให้เกียรติเป็นประธาน และมีแขกคนสำคัญมาร่วมงานมากมาย อาทิ มาตามอิซาเบล การาชง ภริยาท่านทูตฝรั่งเศส, ญัฐวุฒิ ตริวิศวาณี, ม.ร.ว.แมนณมาศ ยุคล สวัสดิ์-ชูโต ดร.กฤษณ์ กล่าวถึงผลงานการออกแบบครั้งนี้ว่า *"ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้คือการทำให้เกิดการจดจำด้วยรูปแบบของการนำเสนอ และในอีกมุมเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้กับครูช่างศิลปหัตถกรรมและ →*

ทายาทศิลปหัตถกรรม ทำให้เขาเห็นว่าผ้าของเขานั้นจริงๆ แล้วพัฒนาไปได้ไกลแค่ไหนถ้าเขาตั้งใจจะทำ”

“แพรวา” บณรินทร์

คุณจิตภา โพนทะนา ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2558 งานผ้าไหมแพรวา จากจังหวัดกาฬสินธุ์

เดิมทีผ้าแพรวาใช้เป็นผ้าสไบเฉียง ต่อมาได้มีการพัฒนาในเรื่องรูปแบบขนาดให้กว้างขึ้น ยาวขึ้นจากเดิม เพื่อการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันมากขึ้น เช่น การตัดเสื้อ กระโปรง สำหรับงานพิธีการ งานสำคัญต่างๆ

หลังจากแฟชั่นโชว์ได้จบลงแล้ว “..มากกว่าที่คิดไว้ ดร.กฤษณ์ ทำให้ผ้าโดดเด่นขึ้น ตอนแรกก็คิดว่าจะไปปรับเปลี่ยนหรือจะตัดลวดลายที่เป็นอัตลักษณ์ของ

ชาวบ้านออกไปหรือไม่ แต่พอเห็นการออกแบบแล้ว ลวดลายทุกอย่างอยู่ครบเก็บรายละเอียด เพิ่มความเป็นอัตลักษณ์ให้เด่นขึ้น ไม่ตัดคุณค่าของคนที่ออกไป ดีใจมาก “...ที่ผ่านมามีใครกล้าแตะต้องผ้าแพรวามา 20 ปีแล้ว ไม่คิดว่าจะได้เห็นแพรวาบนรันเวย์ ทำให้เราเห็นว่าเราสามารถพัฒนาผ้าแพรวาไปได้อีกมาก การออกแบบของ ดร.กฤษณ์ ไม่ได้มองแค่รอบๆ ตัวเรา แต่กระโดดไปข้ามไปเลย ประสบการณ์ครั้งนี้ต้องขอขอบคุณ SACICT จริงๆ ที่ได้ให้โอกาสร่วมโครงการในครั้งนี้”

ฝ้าย้อมครามมิตใหม่

ธัญลักษณ์ กวีกตดิพันธ์ ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2557 งานผ้าฝ้าย้อมคราม จังหวัดสกลนคร เป็นอีกท่านหนึ่งที่ได้มีโอกาสร่วมงานในครั้งนี้ กลุ่มฝ้าย้อมคราม

ต้นน้ำ ของครูฯ มีการพัฒนาทั้งการย้อมด้วยสีธรรมชาติและลวดลายใหม่ๆ รวมถึงทำเป็นผ้าผืนสำหรับนำไปตัดเย็บเป็นเสื้อผ้า

“ไม่คิดว่าผ้าของเราจะได้รับเลือก...พออาจารย์นำมาตัดเสื้อ คนก็เริ่มถามหา รู้จักเรามากขึ้น จำลายผ้าของเราได้ ตอนนี้อย่างงานมียอดขายเพิ่มขึ้นมากจริงๆ บางคนถามหาอยากมาดูแหล่งผลิตเลยก็มี”

หน้าที่ของแฟชั่นและการออกแบบสำหรับผ้าไทยมีการคิดกันมาก เพราะไม่ใช่การนำผ้าไปออกแบบเพื่อสร้างความฮือฮาเท่านั้น แต่สิ่งสำคัญของโครงการในครั้งนี้ คือได้สร้างแรงบันดาลใจ มุมมองใหม่ สร้างความเชื่อมั่นของผู้ที่ทำงานศิลปหัตถกรรมนั้นๆ เลยทีเดียว

“...ทุกวันนี้มุมมองเราเปลี่ยนไปมาก จากเมื่อก่อนคิดว่า แค่เรากับชุมชนทอผ้าแล้วขายก็จบแล้ว ไม่ต้องไปเจอใคร แต่ตอนนี้เรากลับมาคิดใหม่ ถ้าเราไม่ออกไปหาผู้คนก็เท่ากับเรากำลังถอยถอยไป ...จากนี้ คงต้องมีการพัฒนาให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่มากขึ้น ทำให้ชุมชนของเราพัฒนามากขึ้น ต้องขอขอบคุณ SACICT ที่เป็นผู้ชี้ทางและให้โอกาสกับพวกเราเสมอมา”

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) or SACICT initiated the project in 2016 by reviving knowledge in the traditional weaving process preserving the distinctive identity of each region. Twenty-nine provinces have been selected creating seven routes namely – the upper northern region, the lower northern region, the upper northeastern region, the lower northeastern region, the upper southern region, the lower southern region, and the central region. This includes the continuous support for activities such as Master Artisan of Thailand open house events, collaboration with strategic partners in promoting knowledge transfer, development of handicrafts com-

munities, and cooperation with designers, educational institutions, as well as related organizations. In the first the year the effort was focused primarily on creating sustainability in all dimensions including marketing and production. However, it was still insufficient to bring Thai fabrics to the hands of consumers. Consequently, in this second year, SACICT made it a goal to create inspiration in using more traditional fabrics in daily life.

FROM THE MASTER'S LOOM TO EVERYDAY USE

Saengrawee Singhawiboon,
Manager, Product Development
and Innovative Crafts Department

explained that in this second year of the project, there is a plan to build on the work of the master artisans in many forms. Their main aim is to make the craft part of the daily life for its sustainability etched in the memory of the people. Applications include adaptations to clothing by designers who have contributed to creating inspirational designs.

Under the concept “From Weaving Street to Today’s Life’s Crafts” which collaborated with winner of the ICA Award 2017, Dr. Kris Yensudchai, a famous designer who has many reputable works as the force behind the clothes developed by the Royal Projects, cooperating with *L’Officiel Thailand Magazine* to make the craft accessible to the younger generation.

“We chose to collaborate with a media partner that is influential to the Thai fashion industry such as L’Officiel Thailand that has over 800,000 followers to reach fashion lovers.”

In addition there is an event organized for designers and fashion influencers, who are well reputed in the fashion industry. This includes designers and famous fashion houses as well as influential celebrities, who have the power to make the Thai fabric designs accepted by their followers on Instagram and Facebook.

“We believe that the fashion influencers would be a major support in bringing Thai fabrics to the interest of their followers. This will be an encouragement for masters craftsmen and their descendents.” →

(กลาง) นางอภิรดี ตันตราภรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธานในพิธี และ (ขวา) ดีไซเนอร์ ดร.กฤษณ์ เย็นสุดใจ ผู้สร้างสรรค์ดีไซน์สวยๆ จากผ้าไทยในครั้งนี่

Apiradi Tantraporn, Commerce Minister graced the opening ceremony (center) and Dr. Kris Yensudchai, designer (right).

THE VOICE OF CREATIVITY

Dr. Kris, Thai fabrics designer and winner of the Innovative Craft Award (ICA) 2017, selected distinctive fabrics from The Master Craftsmen and The Craftsmen Descendents to use in his five prototype designs. The selected fabrics are Dahla Batik from Kru Thaninthorn Raksawong, the Master Craftsmen 2013 from Krabi and Narathiwat provinces; Indigo Dyed Fabric Kru Thanyalak Taweekittipan, the Master Craftsmen 2014 from Sakon Nakhon; Lao Kang Fabric from Ban Na Ta Poh, Uthai Thani province by Phairath Sararath, the Craftsmen Descendents 2013; Taem Mee Silk from Nidda Phulaenkee, the Craftsmen Descendents 2016 from Khon Kaen province; and Praewa Silk from Jitnapa Ponata, the Craftsmen Descendents 2015 from Kalasin province.

"In the eyes of a designer like

myself the natural beauty of the fabric must not be changed. The fabric is still the handiwork of the Master Craftsmen and the Craftsmen Descendents. Thai fabrics are classic but they have not been used in designers work before. Therefore, it is my job to take this beautiful fabrics into the fashion world," said Dr. Kris.

As part of his design Dr. Kris Yensudchai brought new properties to the existing fabrics created. He made the fabrics thicker through design and addition of synthetic fibers to make it usable in the cold and coating to make it water and rain resistant. This will make the designs suitable for wear when traveling abroad.

"I think of it in very simple terms. I just want people to wear Thai fabrics to show it to the world. I made sure my designs can be used. In addition, I used the concept of sustainability to make sure that there is minimum waste in the production process."

"One of the Master Craftsmen asked me how was his fabric used.

I told him I did not cut it at all that surprised him. I made sure that I used the fabrics to get the most out of them. If I had to cut the cloth, the remaining pieces were used to make hats or bags as you can see at the fashion show."

"From Weaving Street to Today's Life's Crafts Fashion Show" was held at The House on Sathorn Road during the second week of June 2017. Apiradi Tantraporn, Commerce Minister graced the opening ceremony together with many dignitaries including Madame Isabelle Garachon, wife of the French Ambassador, Nattawut Trivisvavet, and M.R. Mannarumas Yukol Sawas-Chuto.

Dr. Kris said that he was proud of the show's success. *"I think the show went very well and served its objectives. I want the Master Craftsmen and the Craftsmen Descendents to see the potential of their work. The show should inspire them to adapt their fabrics so that it can gain a strong foothold in the global market."*

PRAEWA ON THE RUNWAY

Jitnapa Ponata, the Craftsmen Descendants 2015 for Praewa Silk from Kalasin province explained that traditionally the Praewa silk was used as sabai worn over the shoulder. Over time the design has been adapted to be wider making it suitable for making dresses to be worn on special occasions.

“At first I wondered about how the designer would use the designs.”

I really admire the way the designer not only preserved the designs but made it stand out. I am very happy to see that the identity of the Praewa silk is still preserved. I am proud to see that its unique Thai identity was not diminished in the design.”

“It has been 20 years now and no one has dared to change the way we worked with Praewa silk. I thank SACICT for giving me this chance to see the potential of what can be done. Dr. Kris did not only take the fabric for what it is but made an interpretation that went far beyond,” she said after viewing the fashion show.

NEW DIMENSION FOR INDIGO DYED FABRICS

Thanyalak Taweekittipan, the Master Craftsmen 2014 for Indigo Dyed Fabrics from Sakon Nakhon has also been selected to join this project. Along with her team of artisans, Thanyalak has worked with developing techniques in using natural dyes to create fabric designs for clothing.

“I did not think our fabrics would be selected. After Dr. Kris worked with our fabrics people recognized our designs. Now since we are better known we can sell our products very well. Some people even want to come to visit our community to see the production process.”

The role of fashion and design for Thai fabrics is a topic that has been often discussed. However, it is not just taking the fabric and making a short term buzz. This project is different. The goal is to build inspiration and confidence for the artisans that their craft can be appreciated by a broader market.

“Over the years our perspective has changed. In the past we used to think that all we needed to do was weave then sell our fabrics. We did not think we needed to meet people but that meant we lost many opportunities. From now on we must work to innovate new products so that our community can benefit more from our craft. We must thank SACICT for their continuous support and guidance that has shown us the unlimited potential of our craft,” she concluded. LT

สืบสานงาน ด้วยนวัตกรรม

— **BENJARONG** DESIGN IN 3D
Preservation Through Innovation

ในงานเสวนา แนวทางการส่งเสริมและพัฒนางานเบญจรงค์ ซึ่งจัดขึ้นโดย SACICT หรือศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) เมื่อไม่นานมานี้ มีผู้เข้าร่วมเสวนาจากหลายภาคส่วน อาทิ ครูศิลป์ของแผ่นดิน ครูช่างศิลปหัตถกรรม ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ตัวแทนกลุ่มผู้ผลิต ภาคเอกชน มาร่วมกันแสดงความคิดเห็น ทำให้พบปัญหาในหลายๆ เรื่อง เช่น พฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปในสมัยก่อนมีการใช้ถ้วยเบญจรงค์เป็นภาชนะใส่อาหารของเจ้านาย ใช้ในงานพิธีกรรมบายศรีสู่ขวัญ และใส่เครื่องสำอาง แต่ปัจจุบันวิถีชีวิตคนได้เปลี่ยนไปแล้ว ในงานเสวนาจึงมีการแสดงความคิดเห็นให้มีการพัฒนารูปแบบใหม่ๆ ขึ้นเพื่อการใช้งานในยุคปัจจุบัน

ครั้งนั้นยังได้พูดถึงปัญหาการขาดแคลนช่างฝีมือ เพราะค่าแรงต่ำและไม่ทำหายคนรุ่นใหม่ ขาดการปรับตัวในการทำตลาดต่างประเทศ ขาดการสร้างแบรนด์ และสุดท้ายคือ ต้องมีนวัตกรรม ออกแบบลวดลายใหม่ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดด้วย

เพื่อให้ต่อเนื่องในการสรรหานักสร้างสรรค์รุ่นใหม่ โครงการคัดสรรทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ประจำปี 2560 ที่ผ่านมานั้นงานเบญจรงค์จึงเป็นหนึ่งในสาขาที่ SACICT

ให้ความสำคัญ โดยมีนางสาวหัสยา ปรีชารัตน์ ได้รับคัดเลือกให้เป็นทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ประจำปี 2560 ในสาขาเครื่องดิน (เครื่องเบญจรงค์)

กว่าจะมาเป็นเบญจรงค์

เครื่องเบญจรงค์ มีต้นกำเนิดมาจากประเทศจีน ราวปลายศตวรรษที่ 20 สมัยราชวงศ์หมิง เทคนิคของจีนใช้แค่ 3 สี แต่ของไทยใช้ 5 สี คือ สีขาว สีเหลือง สีดำ สีแดง สีคราม จึงเป็นที่มาของคำว่า “เครื่องเบญจรงค์” (5 สี) นั่นเอง

แต่เบญจรงค์ของไทยมีขั้นตอนในการทำงานซับซ้อน เริ่มตั้งแต่ขึ้นรูปเซรามิก ชุบน้ำเคลือบ เข้าเตาเผากว่า 9 ชั่วโมงจนผิวแตกลายงา แล้วนำมาออกแบบ ล้างสี และเผาอีกรอบ จึงจะเป็นงานที่สวยงาม ซึ่งแต่ละแห่งก็จะมีเทคนิค เคล็ดลับ ในการลงสีและเผา เพื่อให้ลวดลายติดทน สีสดสวย แตกต่างกันไป งานเบญจรงค์จึงมีราคาสูง และมักนิยมซื้อเป็นของขวัญของฝาก นำไปตั้งโชว์หรือเก็บเป็นของที่ระลึก มากกว่าจะนำไปใช้ในชีวิตจริง →

ผลิตภัณฑ์ที่เป็นการผสมผสานของเบญจรงค์
และเซลาดอน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของร้าน

Benjarong combined with Celadon are
the well-known signature designs.

คนรุ่นใหม่ เกิดแนวคิดใหม่

นางสาวหัตสยา ปรีชารัตน์ หนึ่งในทายาท
ช่างศิลปหัตถกรรม ประจำปี 2560 เป็น
ผู้สืบทอดงานปั้นดินเบญจรงค์ของคุณพ่อหัตส
ปรีชารัตน์ (ศิลปินดีเด่นประจำจังหวัดชลบุรี)
คุณหัตสยาเริ่มฝึกเขียนลายและเทคนิคต่าง ๆ
ตั้งแต่ 5 ขวบ พอเข้ามหาวิทยาลัย จึงเลือก
ที่จะเข้าคณะศิลปปะและการออกแบบ สาขา
ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย
รังสิต ด้วยความตั้งใจที่จะกลับมาสืบสาน
งานที่บ้านนั่นเอง เธอตั้งใจว่าจะออกแบบ
จิวเวลรี่-เบญจรงค์ เป็นผลงานวิทยานิพนธ์
จบการศึกษา ให้คนรุ่นใหม่สัมผัสและเข้าถึง
ได้ไม่ยาก

*“ที่เลือกออกแบบออกแบบผลิตภัณฑ์
ก็เพราะต้องการเอาความรู้ที่ได้รับออกมา
ใช้งานเพื่อประยุกต์กับงานเบญจรงค์ ตอนที่
มาออกแบบเป็นเครื่องประดับเพื่อนๆ ชอบมาก
เพราะเราผสมผสานเบญจรงค์กับเครื่องเงิน”*

หลังจากจบการศึกษาแล้ว หัตสยา
จึงปรึกษากับพี่ชายเพื่อที่จะสร้างแบรนด์
เบญจรงค์ไทยให้แตกต่างจากทั่วไป โดยใช้ชื่อ
“ไทยเบญจรงค์” และเริ่มต้นนำความรู้สมัยใหม่
มาใช้ในการพัฒนางานเบญจรงค์สืบทอดงาน
ของคุณพ่อหัตสเรื่อยๆ

สร้างนักออกแบบรุ่นใหม่

คุณหัตสยาให้ความสำคัญในการสร้าง
ช่างฝีมือรุ่นใหม่ ซึ่งเป็นคนวัยหนุ่มสาว มีความ
ต้องการอิสระทางความคิด เธอจึงปรับวิธีการ
บริหารใหม่ จากการรับผลิตตามแบบคลาสสิก
ตามความต้องการของลูกค้าปัจจุบัน สร้างระบบ
ให้นักออกแบบ-ช่างรุ่นใหม่ออกแบบเอง ผ่าน
กระบวนการนำเสนอและผ่านความเห็นชอบ
จากลูกค้า จึงค่อยลงมือผลิต

ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ มีการปรับ
ไปตามความต้องการของ
ลูกค้า เช่น ลูกค้ารุ่นใหม่
ชอบแบบเรียบๆ มีการ
ลดทอนรายละเอียดของ
ลวดลายลง และลดสีลงเพื่อ
ให้ดูคลาสสิก

New handicrafts design
based on the consumer
desires for more graphic
works that maintain
the classic look.

จิวเวลรี่-เบญจรงค์ การ
ออกแบบโดยประยุกต์กับ
งานเบญจรงค์ กับเครื่องเงิน
เพื่อใช้เป็นเครื่องประดับ

Handicrafts Benjarong
Jewelry applying tradi-
tional design with silver.

“...เราเข้าใจว่าคนรุ่นใหม่ ต้องการมีส่วนร่วมและมีความคิดอิสระ ที่โรงงานของเรามีช่างรุ่นใหม่ ๆ อายุ 20 ต้น ๆ ที่เราพยายามฝึกให้เขาออกแบบ แบบที่เราได้เรียนมา เรามีการประชุมกับนักสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาแบบที่มีความเป็นไปได้ เพื่อผลิตออกมาจำหน่าย” เธอเล่า

อีกแนวคิด ที่ประสบความสำเร็จมาก คืองานที่หัตถ์ช่างมีออกแบบเอง โดยใช้โปรแกรมออกแบบ สร้างภาพสามมิติของผลิตภัณฑ์ก่อนผลิตจริง รวมทั้งดูเทรนด์ของสีในแต่ละปีที่มีอิทธิพลในการใช้ออกแบบซึ่งจะไปสัมพันธ์กับการออกแบบสีเส้นของเสื้อผ้าของตกแต่งบ้านในปีนั้น เพราะเธอเชื่อว่าผลิตภัณฑ์ที่จะนำไปวางในบ้านต้องใช้ได้จริง และมีความกลมกลืนกับชีวิตประจำวัน

ตัวอย่างเช่น แจกันลายก้านต่อดอก ที่ทดลองออกแบบมาวางจำหน่าย และได้รับความสนใจอย่างมาก เพราะมีการลดทอนรายละเอียดของลวดลายลง และลดสีลงเหลือเพียง 2 สี ให้ดูคลาสสิก คือใช้สีทองและสีแดงในการออกแบบ นอกจากนี้ ยังออกแบบให้ดูจากมุมมองแล้วเห็นการออกแบบเป็นรูปดอกไม้ได้ทั้งแนวตั้งและแนวนอน

หัตถ์ช่างยังร่วมทำกับสมาคมเครื่องปั้นดินเผาสำปางในการสร้างสรรค์งาน ด้วยการเรียนรู้เรื่องการออกแบบรูปทรงใหม่ๆ โดยใช้

เครื่อง 3D ในการขึ้นรูป ซึ่งจะพัฒนาอนาคตการออกแบบ พร้อมกับชักจูงคนรุ่นใหม่เข้ามาสู่งานเบญจรงค์ได้โดยการปรับใช้เครื่องมือที่มีอยู่ในปัจจุบันอีกด้วย

ศูนย์เรียนรู้งาน “เบญจรงค์”

ที่ร้านไทยเบญจรงค์ของหัตถ์ช่างยังเปิดเป็นศูนย์เรียนรู้ไว้รองรับนักท่องเที่ยวที่สนใจในงานหัตถ์ศิลป์ไทย เพื่อมาเรียนรู้ เยี่ยมชม และศึกษาความเป็นมาของเบญจรงค์อย่างละเอียด

“จุดเริ่มต้นที่อยากเผยแพร่ ก็เพราะว่า มีครั้งหนึ่งที่นักท่องเที่ยวต่างชาติมาเที่ยวที่ร้านและเราได้อธิบายให้เขาฟังเกี่ยวกับเบญจรงค์ ในปีต่อมา เขากลับมาพร้อมกับเพื่อนคนไทยที่ไม่รู้จักเบญจรงค์ และเขาเริ่มอธิบายให้เพื่อนคนไทยฟัง ทำให้รู้ว่าความรู้เป็นหัวใจสำคัญ ตอนนี้ที่ร้านจึงได้เน้นการให้ความรู้ และเผยแพร่อย่างต่อเนื่อง”

งานเบญจรงค์เป็นงานที่ไม่ตาย เพียงแต่ต้องเรียนรู้ที่จะใช้เครื่องมือใหม่ๆ โดยไม่ทิ้งคุณค่าของความเป็นเบญจรงค์ เหมือนที่หัตถ์ช่างได้ทำหน้าที่สืบสานในเวลาอัน →

At the seminar titled “Promotion and Development Strategy for Benjarong” organized recently by the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) or SACICT, representatives of the various stakeholders including The Master Artisans of Thailand, The Master Craftsmen, and The Craftsmen Descendants presented their views regarding some of the problems faced by handicrafts producers including the changes in consumer behavior.

In the past people used Benjarong to serve food for the nobles. It was also used during the Bai Sri Ceremony and to keep cosmetics. However, today things have changed. As a result the seminar brainstormed to find ways to develop new product interpretations for use in the present day.

The lack of skilled artisans was another problem discussed. This arose from the low income making it less appealing to the new generation. In addition, the Benjarong producers lacked marketing know-how and brand building skills. The conclusion was to come up with innovative designs that can serve the present market needs.

To ensure that there is a continuity in the search for new generation artisans, SACICT has chosen Hatsaya Preecharat for The Craftsmen Descendants 2017 in the art of Benjarong under the category of clay art.

BEFORE BECOMING BENJARONG

Benjarong production dates back to the Ming Dynasty in China. The Chinese artisans used only three colors but Thais adapted it to use five colors hence the name Benjarong meaning five colors. The colors are white, yellow, black, red, and blue.

The procedure in making Benjarong is quite complicated. The process starts with shaping the pottery then putting enamel over it. Then it would be baked for nine hours so that the pottery would that the surface would have a nice luster. The artisan would then draw the designs adding the colors before baking it once again so that it would have the perfect glossy finish. Each artisan would have their own technique and trade secrets on painting the designs. The second baking would give the color a nice long lasting sheen. This is why Benjarong pieces are expensive. Thus, they are preferably given as gifts or kept as home décor instead of daily use.

NEW GENERATION NEW OUTLOOK

Hatsaya Preecharat for The Craftsmen Descendants 2017 in the art of Benjarong is the descendent of Sahut Preecharat, who is the outstanding artist of Chonburi province. She started painting design on Benjarong since she was five years old. This is why she continued her study in the Faculty of Arts and Design

Major in Product Design, Rangsit University. She was determined to continue her family business. Her initial idea was to adapt Benjarong to jewelry as her graduation project to make it more accessible to the new generation.

“I chose to study product design because I wanted the knowledge that can be adapted to the art of Benjarong. When I designed the jewelry pieces, my friends really liked it because of the unique combination of Benjarong and silver.”

After graduation she consulted her brother and decided to make their Benjarong different by branding it “Thai Benjarong”. From that day, she has adapted her modern knowledge to preserve the work of her father.

CREATING A NEW BREED OF ARTISANS

Hatsaya gives importance to building a new generation of artisans who are still in their youth. She understands that they need freedom to think so she changed the way she managed them. From producing only classic motifs, she started to create designs that served the modern customers. She encouraged the young artisans to create their own designs, however, before going to production, the work must be approved by the customers.

“I understand that the young generation want to have their say. They want to have the freedom to think. We have quite a few artisans in their early twenties so I have trained them in the same way I have

studied. We have meetings with the creative team to develop designs that are feasible for sales," she explained.

Another successful idea is developed by Hatsaya herself using a 3D program to develop the 3D image of the product before actual production. She also studies the trend in design of each particular year so that her creations will be relevant because she firmly believes that to be appreciated the product must be used in daily life.

One example is the floral design vase, which was used to test her idea. It sold very well. She reduced the complexity of the design using only two colors –red and gold. The result is a more classic design

that can be appreciated from the top as well as from the side.

Hatsaya also cooperates with Lampang Ceramic Association to create new designs using the 3D scanner in the hopes of drawing more youth with innovative tools in making Benjarong.

BENJARONG LEARNING CENTER

Thai Benjarong shop is also a learning center where visitors can see the entire Benjarong making process in detail.

"This project was initiated because I met a foreign tourist who came to

buy Benjarong and asked about it. The next year this tourist returned with Thai friends who did not know anything about Benjarong so the foreigner explained it. This made me understand that knowledge is important to preserve this art. Therefore it is our mission to continuously provide knowledge about Benjarong making."

Benjarong is not a dying art. The challenge is to adapt the modern tools to the process the way Hatsaya has done to preserve this precious craft. **LT**

ผ้าทอมือกะเหรี่ยง บ้านหล่ายแก้ว

หัตถกรรมยึดโยงประเพณีที่ยังอยู่

— Ban Lai Kaew Karen
Handwoven Fabrics Intertwined
with Daily Life

เรื่อง - กานต์ชนิด พันธุ์ลี Ku Pantulee
ภาพ - อติศร์ สมบุญสา
Adit Sombunsa

บ้านก็คือบ้าน พี่น้องก็คือพี่น้อง วัฒนธรรมก็คือวัฒนธรรม
เราไม่ได้อยากพัฒนาแค่หมู่บ้านเรา
แต่เราอยากเป็นตัวอย่างให้ทุกชุมชนได้ช่วยกัน

"The home is the home. The family is the family. Culture is culture. We don't just want to develop our village but we want to be a good example for other communities. There are four groups of Karen tribes –the Sgaw, Bwe, Pa-o, and Pwo. Each group has their own unique culture."

บ้านหลายแก้วในอำเภออดอยเต่าซึ่งไม่ได้ขึ้นชื่อในฐานะถิ่นฐานของชาวกะเหรี่ยง มีตัวเลขกว่า 283 หลังคาเรือนที่เรียกตัวเองว่า กะเหรี่ยงโพล่ง มีปราชญ์ชาวบ้านอย่าง**อ้ายตุ้ย** หรือ จันทรคา ปู่เปิด ที่พลังเหลือเฟือและส่งเสียงหัวเราะกระตุ้นแรงให้ทั้งหมู่บ้าน

Chankha Puped or Aey Tui, the community sage with his lively laughter, is the strength behind the development of the Pwo Karen village of 283 households in Ban Lai Kaew.

มักมีการแบ่งคนกะเหรียญไว้ 4 กลุ่มที่เราคุ้นเคยที่สุดคงเป็นปกากะเหนอ ที่ตามมาก็ได้แก่ บเว, ปะโอ, และไป โดยแต่ละกลุ่มก็มีวัฒนธรรมในปลีกย่อยแตกต่างกันไป บ้านหลายแก้วในอำเภอคอยเต่าซึ่งไม่ได้ขึ้นชื่อในฐานะถิ่นฐานของชาวกะเหรี่ยงมีตัวเลขกว่า 283 หลังคาเรือนที่เรียกตัวเองว่ากะเหรี่ยงโผล่ง มีปราชญ์ชาวบ้านอย่างอ้ายดุยหรือ จันทรคำ ปู่เปิด ที่ปลั่งเหลือเพื่อและส่งเสียงหัวเราะครั้นครองให้ทั้งหมดบ้าน

เกิดและโตอย่างคนกะเหรี่ยงโผล่ง

“ผมเป็นกะเหรี่ยงโผล่ง คนเมืองเขาเรียกไปทีนี่เป็นบ้านดั้งเดิม อยู่มานานแล้ว บ้านหนองปู่ที่อยู่ใกล้กันเพิ่งมีทีหลังเพราะชาวกะเหรี่ยงนี้ นำท่วมขึ้นมาตั้งบ้านเรือน ตอนเด็กพ่อแม่เป็นผู้ใหญ่บ้าน ด้วยความที่เรารอบเก็บข้อมูลชอบพูดชอบคุย แถมพ่อแม่ไม่รู้หนังสือเราเลยต้องช่วย ทั้งประชุม ทั้งเป็นอาสาสมัคร คือได้เรียนรู้เรื่องการบ้านการเมืองระดับชุมชนจากพ่อแม่” แต่ด้วยความลำบากทำให้เขาออกจากบ้านไปทำงานหลังจบประถม 6 และกลับมาอีกทีราวอายุ 20 หลังอ้อมตัวกับโลกข้างนอก โหยหาวิถีชีวิตอย่างที่ตัวเองเคยได้อยู่ได้ใช้ และต่อมายังสู้ไปเรียนจนจบสายการปกครองจากมหาวิทยาลัยในตัวจังหวัดเชียงใหม่

“ผมว่าประเพณีกะเหรี่ยงเป็นสิ่งที่ดีมาก ๆ เรามีผู้นำหมู่บ้านเป็นศูนย์กลางอยู่ ผู้หญิงที่ทำผิดก็ต้องมาไหว้ผีขออภัย ผู้ชายก็ห้ามมีเมียสอง ถ้ามีก็ต้องออกไปอยู่นอกเขตหมู่บ้าน ตั้งแต่อดีตจนถึงตอนนี้ประเพณีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจได้ดีมาก ตัวอย่างที่ไม่ดีแทบจะไม่มี หรืออย่างการเลี้ยงลูกนั้นเราเน้นให้เขาช่วยเหลือตัวเองได้เร็ว แต่งานแล้วจะไม่อยู่กับพ่อแม่เกินปี ต้องทำมาหากินสร้างเนื้อสร้างตัวและแยกไปมีบ้าน ถึงทุกวันนี้จะมีบางอย่างหายไป เช่น ไม่ได้เลี้ยงไก่ทุกบ้านเพื่อเลี้ยงผีหรือไม่ได้เลี้ยงหมูตัวอย่างดั้งเดิม แต่ก็ยังนับว่ารักษาส่วนใหญ่ไว้ได้”

ในการแต่งงานนั้นผู้หญิงต้องทอเสื้อผ้าและย้อมใหม่ไว้ให้ฝ่ายชายใช้ในพิธี ยังไม่รวมผ้าห่มใหม่ที่ต้องไปพร้อมยามเพื่อบ่งบอกถึงการเริ่มต้นครอบครัว ขยายวงออกมาที่งานสังคัม งานเลี้ยงผีประจำหมู่บ้านนั้นผู้ชายทุกคนจะต้องไปพร้อมยาม การเข้าป่าหรือเดินทางไกลก็ต้องใช้ยาม การทอและเลือกหลอดลายลงยามที่ฝ่ายหญิงต้องทำหน้าที่จึงกลายเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แม้พวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำหลายๆ อย่างซึ่งกำหนดไว้ให้เฉพาะผู้ชาย

ผ้ากับวิถีกะเหรี่ยง

ประเพณีและการใช้ชีวิตของคนกะเหรี่ยงมีความเกี่ยวเนื่องกับผ้าเป็นอย่างมาก และตัวผ้าเองก็มีเอกลักษณ์ของชนเผ่าชัดเจน น่าสนใจ ถ้าพูดเรื่องทั่วไปอย่างขนบการแต่งกายนั้นแบ่งเป็นการแต่งกายของผู้ชาย (เสื้อกับกางเกงทรงกระบอก) ของหญิงโสด (ชุดยาวสีขาวหรือแดง) และของหญิงที่แต่งงานแล้ว (ชุด 2 ส่วนคือเสื้อกับซิ่น) นอกจากนี้ยังมีหญิงที่ตั้งใจครองตัวลำพองจนแก่เฒ่ากับชุดยาวแบบเฉพาะหลงเหลือให้เราได้ศึกษา ถ้าไปกันต่อถึงเรื่องประเพณี เฉพาะผู้หญิงเท่านั้นที่ทอผ้าได้ ถ้าผู้ชายทอจะเป็นการผิดผี ฉะนั้นแม่จึงต้องหัดทอผ้าให้ลูกผู้หญิงทุกคน ตัวแม่เองก็ต้องทอด้วยสาวไว้ให้ลูกใส่ด้วยความรัก และอำนาจในการเลือกคู่ครองก็เป็นของฝ่ายหญิง ในการแต่งงานนั้นผู้หญิงต้องทอเสื้อผ้าและย้อมใหม่ไว้ให้ฝ่ายชายใช้ในพิธี ยังไม่รวม

ผ้าห่มใหม่ที่ต้องไปพร้อมยามเพื่อบ่งบอกถึงการเริ่มต้นครอบครัว ขยายวงออกมาที่งานสังคัม งานเลี้ยงผีประจำหมู่บ้านนั้นผู้ชายทุกคนจะต้องไปพร้อมยาม การเข้าป่าหรือเดินทางไกลก็ต้องใช้ยาม การทอและเลือกหลอดลายลงยามที่ฝ่ายหญิงต้องทำหน้าที่จึงกลายเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์แม้พวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำหลายๆ อย่างซึ่งกำหนดไว้ให้เฉพาะผู้ชาย

หลอดลายของผ้าทอกะเหรี่ยงมีความหลากหลายมาก ไม่ใช่เพียงสาย (และบางสายก็ร่วมสมัยมาก ๆ) เท่านั้น แต่ทุกสายยังสะท้อนถึงวิถีชีวิตติดป่าติดเขาและเรียบง่ายของชีวิตคนดอย เช่น ลายปีกไก่ แมงมุม ดอกหัวบุก ดอกมะเขือ เมล็ดฟักทอง ลายพะอู (ลูกตัวน้อย ๆ) ที่มีการใช้ลูกเดียวโบราณเป็นต้น หรืออย่างลายก่ายกอง (ที่สื่อถึงความคดโค้ง) ก็เป็นลายที่มาจากกะเหรี่ยงไป นิยมใช้เป็นเสื้อตัวแรกของหญิงสาวเมื่อเข้าพิธีแต่งงาน →

Women have the right to choose their partners. For the wedding the woman must weave new clothes and a bag for the man. Moving to the social sphere, the man must use his new clothes and bag in the ceremony for the village spirits. The bag is important because when a man goes to the forest or travels he would need to use it. The design that the woman chooses for her spouse is therefore a sacred ritual although the role of women is quite limited.

Ban Lai Kaew in the Doi Tao District is not reputed as a Karen area. The 283 households are P-long or Pwo Karens. There is a local scribe known as Aey Tui or Chankam Puped, who is full of energy and laughter fills the village.

BORN AND RAISED AS A PWO KAREN

"I am a P-long or Pwo Karen as called by the city people. This area is an original settlement. The Nong Pu Village is a more recent settlement. When I was a boy my father was the village head. I liked to gather information and talk to the people. In addition my father did not know how to write so I had to help him with the meetings and volunteering. I also had the opportunity to learn about community politics from my father."

Due to the difficulties he had to leave school after Grade 6 later returning when he was 20 years old filled with experience from the outside world. However, he missed the way of life of his childhood. Later he completed a degree

in local administration from the university in Chiang Mai.

"I think the Karen tradition is very good. The leaders of the community serve as the anchor for the people. Women who have done wrong must seek forgiveness from the spirits. Men can't have two wives. If they do so, they must move out of the village. These traditions have been held from the past to this very day. There are no bad examples to be seen. Karens try to raise children so that they can be self dependent early in life. Once they marry they cannot live with parents for more than one year. Karens are encouraged to build their own fortunes and make their own homes. However, some things have changed. Not every home raises chickens to feed the spirits anymore and we no longer raise black pigs. But most of the major traditions are still held firmly by the people."

THE FABRIC OF LIFE

Traditions and the way of life of the Karen people are interwoven with fabrics resulting in a distinc-

tive identity. Different clothes are worn by men (shirt with straight cut pants), single women (white or red dress), and married women (2 piece shirt and skirt). In addition there are women who prefer to remain unmarried having their own unique dress that can be studied to this day. In the Karen tradition only women can weave. Men weaving is considered wrongful by the spirits. Therefore, every Karen mother must teach her daughters how to weave. In addition the mother would weave the coming of age dress for her daughter with love. Women have the right to choose their partners. For the wedding the woman must weave new clothes and a bag for the man. Moving to the social sphere, the man must use his new clothes and bag in the ceremony for the village spirits. The bag is important because when a man goes to the forest or travels he would need to use it. The design that the woman chooses for her spouse is therefore a sacred ritual although the role of women is quite limited.

The fabrics design is very varied. These designs are beautiful and often very contemporary. The inspiration is drawn from the way of life of the people that is imbued with the love for nature. Motifs include chicken wings, spiders, flowers, pumpkin seeds, and pa-u (small babies). This includes the use of job tear's in traditional designs adapting it to the Pwo Karen women's wedding dress. →

ผู้เฒ่าผู้แก่ในหมู่บ้านยังคงแต่งตัวสวยงามอย่างในอดีต เข้ามาก็เด็ดดอกมะลิที่มีอยู่
ทั่วหมู่บ้านปักผมเพิ่มเติม

The elders are still dress beautifully everyday picking fresh jasmine for
their hair in the morning.

ลุง “พัดอิน ปู่มา” คนสำคัญของหมู่บ้านที่ให้ความรู้แก่ยายตุ้ยเสมอ ทุกวันนี้ยังทำงานจักสานได้ และมีเรื่องเล่าที่น่าสนใจไม่รู้เบื่อ แถมยังได้รอดเหรียญชาวเขาคีเก็บไว้อย่างดีไม่มีเสียหาย

Pad In Pu-ma, is the important advisor to Aey Tui. Everyday he still relates interesting stories tirelessly showing off the ancient hilltribe coins that he has collected over the years.

“แรกๆ ได้ความช่วยเหลือจากอาสาสมัครที่เข้ามาช่วยงานอื่น พออาสาสมัครนั้นกลับไปแล้วเราได้ลงมากำเติมตัว ตอนนั้นผมยังค้าขายโดยเข้าออกเชียงใหม่จึงถือโอกาสเอาผ้าที่ชาวบ้านทอไปฝากขายด้วย ได้ไปรู้จักคนหลากหลาย เริ่มมีออกงาน **และได้มีโอกาสรู้จักกับ SACICT หรือที่รู้จักกันในชื่อศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) ซึ่งเป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่คอยสนับสนุนงานด้านชุมชนหัตถกรรม จนทำให้ศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมผ้าทอกะเหรี่ยง เป็นที่รู้จักและยอมรับในกลุ่มนักท่องเที่ยวมากขึ้น**

ศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรม ผ้าทอกะเหรี่ยง

หลังจากเริ่มความคิดอยากสืบสานผ้าทอมาแบบมือสมัครเล่น ราวปี 2537 แล้ว ต่อมาได้เกิดความร่วมมือกันของกลุ่มชาวบ้าน ตั้งเป็นศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมผ้าทอกะเหรี่ยงหวังดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาในชุมชนให้มากขึ้น เพื่อต้องการให้ทุกคนได้สัมผัสและเรียนรู้ความเป็นอัตลักษณ์ของผ้าทอกะเหรี่ยงที่บ้านหลายแคว่มมากยิ่งขึ้น

“ปัจจุบันเด็กในชุมชนไม่ได้ทอผ้ากันหมด บางทีต้องซื้อจากคนอื่นมาใส่แต่งงาน จึงอยากให้เด็กทอได้จริง แต่ยังไม่ถึงตรงนั้น เพราะยุคเปลี่ยนก็ต้องยอมรับความจริง อ้ายตุ้ยเลยเสนอให้ช่วงปิดเทอมต้องมีโครงการให้เด็กเรียนรู้ทุกขั้นตอน สร้างแรงจูงใจให้เขาคือมีค่าตอบแทน เราในฐานะที่รู้โลกมาก่อนก็ต้องเข้าใจและหาหนทางที่ไปกันได้กับเด็กด้วย”

นี่จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ทุกคนร่วมแรงร่วมใจสร้างให้เกิดเป็นศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมผ้าทอกะเหรี่ยงที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ทุกขั้นตอน ตั้งแต่การเตรียมฝ้าย ย้อมสีจากวัสดุธรรมชาติ เช่น มะเกลือ ไม้ประดู่ ไม้สร้าง (สะ-ร้าง) (รากสีเหลืองแต่ย้อมได้สีชมพู) ใบหูกวาง ใบมะม่วง เพกา จากนั้นจึงทอ และอาจมีแปรรูปผลิตภัณฑ์อีกต่างหาก นอกจากนี้ยังมีบ้านโบราณแบบชาวกะเหรี่ยงให้ศึกษาภายในศูนย์ มีกิจกรรมเปิดบ้านประจำปี มีสินค้าหลากหลายให้เลือกซื้อ และยังมีพ่อเฒ่าแม่เฒ่าแต่งตัวเต็ม (ตามปกติ) ให้เราได้ดูเป็นขวัญตาด้วย

อ้ายตุ้ย เล่าให้ฟังอีกว่า “แรกๆ ได้ความช่วยเหลือจากอาสาสมัครที่เข้ามาช่วยงานอื่น พออาสาสมัครนั้นกลับไปแล้วเราได้ลงมากำ

เติมตัว ตอนนั้นผมยังค้าขายโดยเข้าออกเชียงใหม่จึงถือโอกาสเอาผ้าที่ชาวบ้านทอไปฝากขายด้วย ได้ไปรู้จักคนหลากหลาย เริ่มมีออกงาน และได้มีโอกาสรู้จักกับ SACICT หรือที่รู้จักกันในชื่อศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) ซึ่งเป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่คอยสนับสนุนงานด้านชุมชนหัตถกรรม จนทำให้ศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมผ้าทอกะเหรี่ยงเป็นที่รู้จักและยอมรับในกลุ่มนักท่องเที่ยวมากขึ้น รวมถึงการขายช่องทางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของชุมชนแห่งนี้อย่างสม่ำเสมอ”

“In the beginning volunteers came to help us with the event but when they left that was when we started to do it ourselves. At that time I was still doing the trading business often travelling to Chiang Mai. I brought the fabrics of the villagers to sell and our reputation started to grow. **I started to know more people attending events and eventually got to know the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) or SACICT. The organization is a firm supporter of handicrafts making the Karen fabrics well known to a broader group of tourists providing sales channels that generate continuous revenue for various communities.**”

KAREN FABRICS LEARNING CENTER

The idea to preserve Karen fabrics started as an amateur project in 1994. Later the other members of the community started to cooperate in the establishment of a Karen fabrics learning center. The objective is to draw more tourists, who would like to study the distinctive Karen designs, to the Ban Lai Kaew village.

“Today not all of the children know how to weave. Some have to buy clothes for their wedding. It is my goal to have them know how to weave but we have not gotten that far yet. So the project for training children over summer was developed. This will help youths to learn about the entire weaving process to entice them to want to weave for additional income. Since I know more about the ways of the world it is my job

to create the appropriate path for the youth.”

This became the start of cooperation received from the villagers for the Karen Fabrics Learning Center. Learners can come to study each step of the process from preparing the cotton, natural dying with different kinds of barks and roots such as Sa-rang, which is used to make the color pink as well as leaves such as mango leaves. In addition there would be the stage where the fabrics can be applied to other products. There is an annual open house event for tourists to buy products. In addition the elders would come dressed in the full traditional costume for visitors to see.

“In the beginning volunteers came to help us with the event but when they left that was when we started to do it ourselves. At that time I was still doing the trading business often travelling to Chiang Mai. I brought the fabrics of the villagers to sell and our reputation started to grow. I started to know more people attending events and eventually got to know the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand or SACICT. The organization is a firm supporter of handicrafts making the Karen fabrics well known to a broader group of tourists providing sales channels that generate continuous revenue for various communities.”

ตัวอย่างงานจากกลุ่มผ้าทอกระเหรี่ยงบ้านหลายแก้ว เช่นใช้สีธรรมชาติบวกกับการออกแบบให้สวยเรียบง่ายแต่กระจายละเอียดในเรื่องคุณภาพเนื้อผ้าและการตัดเย็บ

An example of the Karen fabrics woven by the people of Ban Lai Karen community that combines the use of natural dyes designed elegantly with quality in every detail.

อีกวิถีที่กระเหรี่ยง ที่พระบาทห้วยต้ม

จากดอยเต่าไม่กี่สิบกิโลเมตรไปถึงอำเภอลี้ในจังหวัดลำพูนจะมีอีกหนึ่งชุมชนกระเหรี่ยงซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี นั่นคือชุมชนพระบาทห้วยต้ม ประชากรเกือบ 20,000 คน จาก 10 หมู่บ้านในตำบลนาทรายนี้ส่วนใหญ่เป็นคนกระเหรี่ยงปกากะญอที่อพยพมาเมื่อไม่กี่สิบปีก่อน จากการมาพึ่งพาครูบาชัยยะวงศาพัฒนาเพียงไม่กี่คนกลับกลายเป็นเมืองใหม่ของคนนับหมื่น ปัจจุบันตั้งกลุ่มเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนอย่างเป็นระบบ ถ้ามีเวลาเราอยากให้ได้นอนพักที่โฮมสเตย์แล้วไปวัดตอนเช้าดูการใส่บาตรอาหารมังสวิรัตของคนกระเหรี่ยงนับถือพุทธ ช่วงกลางวันสามารถให้นั่งกินข้าวพาดินดูวิถีชีวิตที่มีทั้งใหม่และเก่าผสมปนเป บริเวณท้ายหมู่บ้านมีแปลงผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรโครงการหลวงที่ชาวบ้านได้ทำงานร่วมกัน และที่น่าสนใจอีกอย่างก็คือ การกินอาหารมังสวิรัตทั้งชุมชนแนะนำร้านอาหารข้างกำแพงวัดที่มีผัดหมี่ผงขมิ้น (ตากเอง บดเอง) ขนมจีนน้ำยาดัว้เขียว

และข้าวมันไก่โปรตีนเกษตร นอกจากนี้ยังมีกลุ่มทำเครื่องเงิน คนทอผ้า บ้านโบราณ และประเพณีที่น่าทึ่งวันไปดู เช่น การเปลี่ยนผ้าหลวงปู่ครูบาชัยยะวงศาพัฒนาทุกวันที 17 พฤษภาคมของทุกปี

ANOTHER KAREN WAY OF LIFE PHRA BAT HUAY TOM

A few kilometers from Doi Tao in Lamphoon Province is another Karen community called Phra Bat Huay Tom. This community has about 20,000 villagers a majority of whom are Sgaw Karen who moved to the area a few decades ago. From a few people who came to ask assistance from Kru Ba Chaiyawong, this community blossomed into a systematic tourist destination. You can choose the homestay

option and enjoy the vegetarian alms giving since a majority of the community are Buddhists. In the afternoon you can take a walk to see the way of life that has infused modernity with the traditional beliefs. There is a vegetable garden run by the Royal Projects in cooperation with the villagers. The vegetarian way of life has many interesting offers including the noodles stir fried with cumin (hand made by the owner), kanom chine made with green beans, and Hainan chicken rice made from Agricultural protein. There are also artisans who make silverware or weave fabrics as well as traditional houses and traditions. There is also a major event for changing the adornment for Kru Ba Chaiyawong on May 17 every year. LT

01

องค์ประกอบ อันโดดเด่น

EMINENTLY ELEMENTS

Stylist
Photographer
Models
Make-up Artist
Hairstylist
Stylist Assistant
Location

ปิติพงษ์ พงษ์ดำ Pitipong Pongdam
จิระวิชญ์ ล้อเลิศรัตน์: Thiravich Lor
มาเรียนา ลินน์ เอียเรียน Maria Lynn Ehren
ภูวดล เดชพรหม Phuwadon Dechphrom
ธานุพล ภู่เทพอมรกุล Thanupol Phoothepamornkul
ชลเทพ เทพยศ Choldeva Devayos
ทองม้วน สตูดิโอ Thongmuan Studio

01
เดรสผ้าไหม และ
เสื้อคลุมผ้าไหม
Silk Dress and
Long Silk Kimono

รายละเอียดเพิ่มเติม
For More Information
Call Center **1289**

01
เสื้อผ้าฝ้ายทอมือ
Handicraft Cotton Top

02
ผ้าพันคอ Scarf

รายละเอียดเพิ่มเติม
For More Information
Call Center **1289**

02

01

01

01
เสื้อคอตั้ง
Stand Collar Top

รายละเอียดเพิ่มเติม
For More Information
Call Center 1289

01
เสื้อและกางเกง
Long Sleeve Top
and Trouser

02
หมวกหางฮวน
Hang Huan Hat

03
กำไลผ้าไหมแพรว
Praewa Silk Bracelet

รายละเอียดเพิ่มเติม
For More Information
Call Center 1289

01

03

02

01
เดรสผ้าฝ้ายทอมือ
Hand Weaving
Cotton Dress

02
กางเกงผ้าฝ้ายทอมือ
Hand Weaving
Cotton Trouser

03
เสื้อคลุมกิโมโน
ผ้าฝ้ายทอมือ
Hand Weaving Cotton
Kimono Jacket

รายละเอียดเพิ่มเติม
For More Information
Call Center **1289**

01
เดรสผ้าชีฟอง
เพนต์มือ
Chiffon Handpaint
Dress

02
กางเกงผ้าชีฟอง
เพนต์มือ
Chiffon Handpaint
Trousers

รายละเอียดเพิ่มเติม
For More Information
Call Center 1289

01
เดรสผ้าฝ้ายทอมือ
Hand Weaving
Cotton Dress

รายละเอียดเพิ่มเติม
For More Information
Call Center **1289**

02
ผ้าพันคอผ้าฝ้าย
ทอมือ
Hand Weaving
Cotton Shawl

01

01
เสื้อแจ็กเก็ตผ้าบาติก
Batik Jacket

รายละเอียดเพิ่มเติม
For More Information
Call Center 1289

01
เสื้อผ้าฝ้ายทอมือ
Handicraft Cotton Top

02
ผ้าไหมแพรว
Praewa Silk Cloth

รายละเอียดเพิ่มเติม
For More Information
Call Center 1289

02

01

“ฝ้ายทอใจ ครั้งที่ 10” — 10TH Thai Cotton Fair

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี-พระวรราชาทินัดดามาตุ เสด็จฯ เป็นองค์ประธานเปิดงาน “ฝ้ายทอใจ ครั้งที่ 10” เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2560 เวลา 10.30 น. ณ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีนายธานินทร์กรัยวิเชียร ประธานที่ปรึกษาพิเศษ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายการุณ กิตติสถาพร ประธานกรรมการบริหารศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) นางอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) นายสุจินต์ ไชยชุมศักดิ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร่วมด้วยผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้บัญชาการมณฑลทหารบกที่ 18 และผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เฝ้ารับเสด็จ

สำหรับงาน “ฝ้ายทอใจ ครั้งที่ 10” ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 22-25 มิถุนายน 2560 ที่ผ่านมานั้น มียอดขายรวม 20,470,929 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นรายได้จากยอดขายผ้า 10,770,479.00 ล้านบาท และเครื่องประดับ 9,700,450.00 บาท โดยร้านผ้าฝ้ายที่ทำรายได้สูงสุด คือ ร้านมีชัย แต่สุจริยา ครูศิลป์-

ของแผ่นดิน ปี 2559 งานผ้ากบแก้ว จากจังหวัดอุบลราชธานี และร้านเครื่องประดับอุษาคเนย์ งานเครื่องประดับโบราณ จากฝีมือครูจารุเดช เครือปัญญา ครูช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2554 จากกรุงเทพฯ

Her Royal Highness Princess Soamsawali presided over the opening ceremony the tenth Thai Cotton Fair on June 22, 2017 at 10:30 am at SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) or SACICT, Bang Sai, Phra Nakorn Sri Ayutthaya. **Tanin Kraivi-xien**, Chairman of the Advisory Board, SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) or SACICT, **Sonthirat Sonthichirawong**, Deputy Commerce Minister, **Karun Kittisataporn**, President of the Executive Board, SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) or

SACICT, **Amparwon Pichalai**, Chief Executive Officer, SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) or SACICT, **Sujin Chaichumsak**, Governor of Phra Nakorn Sri Ayutthaya province along with the Head Justice of Phra Nakorn Sri Ayutthaya, Chief of Army Division 18, and Commissioner of Provincial Police of Phra Nakorn Sri Ayutthaya welcomed her.

The tenth Thai Cotton Fair held from June 22 – 25, 2017 garnered a total revenue of 20,470,929 baht. The income can be classified as coming primarily from fabrics 10,770,479 baht and jewelry 9,700,450 baht. The best sellers are **Meechai Taesujariya** Master Artisan of Thailand, Kab Bua Silk from Ubon Ratchathani and ancient jewelry from Kru Jarudech Krueapanya, Master Craftsmen 2011 from Bangkok.

SACICT คัดสรร 10 สุดยอด ASEAN Selections 2017

10 Best ASEAN Selections 2017
— by SACICT

SACICT หรือ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) ได้ดำเนินกิจกรรมการคัดสรรศิลปหัตถกรรมเชิงสร้างสรรค์สุดยอดอาเซียน (ASEAN Selections 2017) ภายใต้แนวคิด “Innovative Craft of Basketry” ณ ห้อง Board Room โรงแรม Siam Kempinski โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิด้านงานจักสาน ศิลปิน ครูช่างชาวญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ รวมถึงผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ มาเป็นผู้คัดกรองผลงานจากนักสร้างสรรค์ที่เข้าร่วมประกวดในครั้งนี้

ซึ่งผู้ที่ได้รับคัดเลือกให้เป็น 10 สุดยอด ASEAN Selections 2017 ในครั้งนี้ ได้แก่ Mr.Maxweel Ak Janlita ประเทศบรูไน-ดารุสซาลาม Mr.Em Riem ประเทศราชอาณาจักรกัมพูชา Mrs. Meita Abigail ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย Mrs.Phouvieng Saisnith ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว Mrs.Erianna Daneil ประเทศมาเลเซีย Mr.Myint Oo ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า Mrs.Christina Gaston

ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ Mr.Melvin Ong ประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ นายกรกต อารมณดี ประเทศไทย Mr.Nguyen Van Trung ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ผลงานทั้งหมดถูกจัดแสดงให้ผู้สนใจได้รับชม ระหว่างวันที่ 13 - 23 กรกฎาคม 2560 ที่ผ่านมา ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้รับความสนใจจากกลุ่มนักศึกษา นักสร้างสรรค์ และกลุ่มคนรักงานศิลปหัตถกรรม ที่ให้ความสนใจในเรื่องของอัตลักษณ์และเทคนิคการสร้างผลงานของแต่ละประเทศ

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) or SACICT selects the 10 best ASEAN arts for the ASEAN Selections 2017 under the theme Innovative Craft of Basketry at the Board Room of Siam Kempinski Hotel.

On this occasion master craftsmen, artists from Japan and South Korea, as well as experts in product design were invited to judge the works.

The ASEAN Selections for 2017 are Maxweel Ak Janlita from Brunei Darusalam, Em Riem from Cambodia, Melta Abigail from Indonesia, Phouvieng Saisnith from PDR Laos, Erianna Daneil from Malaysia, Myint Oo from Myanmar, Christina Gaston from the Philippines, Melvin Ong from Singapore, Morakot Aromdee from Thailand, and Nguyen Van from Vietnam.

The winning pieces were exhibited at the Bangkok Art Museum between 13-23 July 2560. It gained a lot of interest from students, creative, and people who loved handicraft who have a particular interest in learning the techniques used in each country. →

อัตลักษณ์แห่งสยาม ครั้งที่ 8

ประสบความสำเร็จ ทำรายได้สูงถึง 23 ล้านบาท

8TH Identity of Siam

— Reaps 23 Million Baht

งานอัตลักษณ์แห่งสยาม ครั้งที่ 8 จัดขึ้นโดย SACICT หรือ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) สยามพารากอน เมื่อปลายเดือนเมษายน 2560 ที่ผ่านมานั้นประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี และได้รับการตอบรับที่ดีจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ สามารถสร้างมูลค่าการซื้อขายรวมทั้งสิ้น 23,373,613 บาท โดยมีผู้เข้าชมราว 30,000 คน

4 ผลิตภัณฑ์หัตถศิลป์ไทยที่มียอดขายจำหน่ายสูงสุด อันดับ 1 เครื่องทองโบราณ เครื่องถม และทองลงยา ลวดลายโบราณ อันดับ 2 เครื่องประดับเงิน อันดับ 3 เครื่องทองประเภทต่างๆ อาทิ ผ้าทองโบราณ ผ้าปักผ้าขึ้นยกดอก และผ้าไหมแพรวา และอันดับ 4 งานเครื่องเงินและจักสาน

10 ร้านค้าที่มียอดขายจำหน่ายสูงสุด อันดับ 1 ร้านทองสมสมัย ร้านเครื่องทองสุโขทัยโบราณ อันดับ 2 ร้านอุษาคเนย์ จำหน่ายเครื่องประดับลงยา อันดับ 3 ร้านครุอุทัย เจียรศิริ จำหน่ายงานคร่ำ เครื่องถมเงิน และเครื่องทอง อันดับ 4 ร้านทองนันทนา จำหน่ายเครื่องทองสุโขทัยโบราณ อันดับ 5 ร้านมีชัย แต่สุจริยา จำหน่ายผ้าทอกาบบัว ผ้าทองัญพัสดร์ อันดับ 6 ร้านกรูช่างทองโบราณ จำหน่ายเครื่องทองโบราณ ช่างทองหลวง อันดับ 7 บ้านเงินประดาดพร จำหน่ายเครื่องเงินแท้ เครื่องประดับ อันดับ 8 คุณปรีชาเกียรติ บุญเกียรติ จำหน่ายผ้ายกดอกลำพูน อันดับ 9 ครูเสน่ห์แจ่มจิราภักษ์ จำหน่ายงานเครื่องมุก อันดับ 10 ตูแพรวา จำหน่ายผ้าแพรวา

ความสำเร็จของการจัดงานในครั้งนี้ SACICT ได้วางกลยุทธ์ทางการตลาด โดยให้ลูกค้าได้ทดลองและสัมผัสผลิตภัณฑ์ ตามด้วยการใส่ใจในคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผู้ซื้อเกิดความเชื่อมั่นในผลงานของครุศิลป์ของแผ่นดิน ครูช่างศิลปหัตถกรรม และทายาทช่างศิลปหัตถกรรม อีกด้วย

“Identity of Siam 8th” held at Siam Paragon during April 2017 has received very good response from both Thai and International visitors. A total of some 30,000 people visited the event reaping 23,373,613 baht.

The four top selling products are number one ancient gold designs. The second rank is silver jewelry. The third are fabrics including traditional materials, embroidery, Thai designs and Prae Wah cloth. The fourth rank are lacquerware and basketry.

10 of the top selling shops are the following: **1. Somsamai Sukhothai Goldsmith** **2. Usakanae Enamel Jewelry** **3. Kru Uthai Jiasiri Silver and Gold wares** **4. Nunthana Sukhothai Gold-**

smith **5. Meechai Taesujariya Kabua Fabrics** **6. Ancient Goldsmith** **7. Pradaporn Silver** **8. Preechakiat Boonyakiat Lampoon Fabrics** **9. Kru Sanae Jamjirarak Mother of Pearl Inlaid Wares** **10. Tu Praewa Praewa Silk Fabrics**

The success of this event is driven by the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) or SACICT strategy to create an experience where buyers can feel the quality of the product. In this experience buyers can feel the care that is etched in the production process for themselves. This will give buyers confidence in buying the products from

5 งานหัตถกรรมไทยสุดฮอต ในงาน Interior Lifestyle Tokyo 2017 ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

Top 5 Hottest Thai Handicrafts at the Interior Lifestyle Tokyo 2017, Japan

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ SACICT ได้นำผลงานการพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมไทยในโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมเพื่อความยั่งยืน (Sustainable Crafts) โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในวัฒนธรรมร่วม (Cross Cultural Crafts) โครงการประกวดผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเชิงสร้างสรรค์ (Innovative Craft Award) โครงการไทยนวัตกรรมศิลป์สำหรับ SACICT Craft Trend เข้าร่วมจัดแสดงในงาน Interior Lifestyle Tokyo 2017 ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ 14 - 16 มิถุนายน 2560 ณ Tokyo

Big Sight (Tokyo International Exhibition Center)

นอกจากนี้ SACICT ได้คัดเลือกตัวแทนทายาทช่างศิลปหัตถกรรมที่มีความพร้อมในด้านการผลิตและรับคำสั่งซื้อเข้าร่วมแสดงผลงานในครั้งนี้ จำนวน 2 ราย คือ นางสาวนภารัตน์ ทองเสถียร ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2557 งานจักสานย่านลิเภาบ้านนาเคียน และนางสาวณัฐภารรณย์แดงเอียด ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2558 งานเครื่องเบญจรงค์บ้านดอนไถ่ดี เพื่อร่วมเดินทางศึกษาโอกาสทางธุรกิจ ช่องทาง

การตลาด ตลอดจนการเลือกใช้วัสดุ การเลือกสี การวางลวดลาย และการจัดวางผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจ ตรงตามความต้องการของตลาดญี่ปุ่น

สำหรับผู้เข้าชมงานในปีนี้ ยังคงให้ความสนใจผลิตภัณฑ์ที่ทำจากวัสดุธรรมชาติเป็นหลัก รวมถึงรูปแบบและฟังก์ชันการใช้งานที่แตกต่างกันออกไป สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความนิยมจากผู้เข้าชมงาน คือ 1.งานจักสานจากเถาวัลย์ 2.งานจักสานย่านลิเภา 3.งานเซรามิกจากฟางข้าว 4.งานรองไม้ 5.งานเซรามิก

SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) or SACICT brought the handicrafts developed under the Sustainable Crafts Project, Cross Cultural Crafts, Innovative Craft Award, and SACICT Craft Trend to the Lifestyle Tokyo 2017 Exhibition in Japan held between June 14 – 16, 2017 at the Tokyo Big Sight (Tokyo International Exhibition Center).

In addition SACICT invited two Craftsmen Descendants namely Naparat Tongsapee, Craftsmen Descendants 2014 Wicker Basketry from Nakean and Nipawan Tangniem, Craftsmen Descendants 2015 Benjarong wares from Don Kai Dee. During the trip they explored new business opportunities, marketing channels, the use of materials, colors, design, and creating displays that would be attractive to the Japanese market.

The people who visited the exhibition were particularly interested in products made from natural materials. They were also impressed with the design and functionality. The most popular products are vine basketry, wicker basketry, rice hay ceramics, woodworks, and ceramics. LT

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ
ระหว่างประเทศ
(องค์การมหาชน)

TODAY LIFE'S CRAFTS หัตถศิลป์ของชีวิตปัจจุบัน

เรานำพาคุณ... เข้าสู่ความร่วมมือ
ของงานหัตถศิลป์ในชีวิตประจำวัน

We bring today's crafts to your everyday lifestyle.

พบกับร้าน **SACICT CONCEPT** จัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรม
ที่ **SACICT** ได้พัฒนาร่วมกับครูช่างศิลปหัตถกรรม ทายาทศิลปหัตถกรรม และนักสร้างสรรค์งานศิลป
ที่เป็นสมาชิก **SACICT** จากทั่วประเทศ สู่ผลิตภัณฑ์นวัตศิลป์ที่ใช้ได้กับชีวิตปัจจุบัน กว่า 200 รายการ
ณ ชั้น 1 อาคารศาลาพระมิ่งมงคล ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ
อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา เปิดทำการทุกวัน 08.00 - 17.00 น.

TODAY LIFE'S CRAFTS

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ
ระหว่างประเทศ
(องค์การมหาชน)

Play
Eat Drink

SACICT

เพลิน
Craft

กราฟต์วันหยุด
อยุธยา 2560

Shopping
Learn

เทศกาลงานกราฟต์และกิจกรรม
หลากหลายที่สร้างประสบการณ์
เพลิดเพลินสำหรับทุกคน

Work เพลิน... กับ Craft Workshop
Sessions สร้างสรรค์มากมาย

Shop เพลิน... กับ Craft Products โดยใจ
หลากหลายแบรนด์และดีไซน์ ภายใต้แนวคิด
“Today Life’s Crafts”

Chill เพลิน... กับ Craft ไลฟ์สไตล์
สารพัดกิจกรรมบันเทิง สารพันอาหารเครื่องดื่ม
เก๋ไก๋แบบไทยๆ ในบรรยากาศวันหยุด

SACICT Craft Centre
ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ
ระหว่างประเทศ
จ. พระนครศรีอยุธยา
31 ส.ค. - 3 ก.ย. 60

วัดมหาธาตุ
จ. พระนครศรีอยุธยา
2 - 3 ก.ย. 60

วัดพระศรีสรรเพชญ์
จ. พระนครศรีอยุธยา
9 - 10 ก.ย. 60

วัดไชยวัฒนาราม
จ. พระนครศรีอยุธยา
16 - 17 ก.ย. 60